

LEDERSKAP

 Takk, broder Williams. Hilser broder Salano og hans kone, og alle delegatene her på denne banketten i kveld. Det er virkelig et stort privilegium å være her. Jeg har sett fram til denne stunden helt siden vi begynte på veien hit.

² Og jeg—jeg ønsker å takke den damen, jeg kan ikke komme på navnet hennes, Billy fortalte meg nettopp at hun hadde gitt meg en boks med julegodteri, og kom nettopp ut til bilen med det for noen øyeblikk siden. Søsteren, jeg kommer ikke på navnet hennes, hun er her fra California. Det var min første julegave. Så jeg—jeg takker deg for det.

³ Nå, i kveld er det . . . Nå, i Tucson er klokken ti over ni, men jeg tror den bare er ti over åtte her. Så vi . . . Jeg har et inntrykk av at folk synes jeg er litt for omstendelig når jeg forkynner, så jeg—jeg håper . . . [Forsamlingen klapper i hendene—Red.] Takk. Slik en . . . noen hyggelige personer her inne. Jeg takker dere.

⁴ Men jeg er—jeg er knapt i stand til å forkynne i kveld, jeg har vært på reise så lenge, fra—fra Shreveport og over hele landet (på vei hit) kveld etter kveld, og du blir bare litt—litt i ulage, vet dere, og forkjølet, og halsen din blir hes. Jeg begynte i Shreveport. Jeg mistet håret da jeg var . . . for noen få år siden. Og jeg fikk et lite hårstykke som jeg bruker når jeg taler nord i landet, for å unngå å bli forkjølet. Jeg dro til Shreveport og glemte det, og jeg ble virkelig forkjølet. Denne vinden som kommer inn på den måten, du kan bare ikke forestille deg det. Jeg mistet det ved et uhell, og huden er fremdeles myk og med bare litt svette har det virkelig satt seg i halsen min; måtte avlyse mange møter. Derfor er jeg bare bitte litt hes i kveld.

⁵ På den andre siden, ønsker vi å fortelle at vi hadde det fantastisk på veien hit, i møtene. I går kveld hadde vi en fantastisk stund oppe i . . . med brødrene oppe i den andre lokalavdelingen. Og det kom en stor folkemengde ut, og det ble et fantastisk oppmøte, folk var så respektfulle og hyggelige. Så det kjennes virkelig godt å være en del av Full Gospel Business Men. Det har vært . . .

⁶ Jeg har et Budskap som jeg føler er fra Gud. Det er litt underlig for noen mennesker. Og jeg kan ikke hjelpe for at jeg ikke er mer . . . jeg må bare være den jeg er. Og vi . . . Jeg mener ikke å være annerledes, det er bare at jeg—jeg lever i en tid med forandring. Vi er . . .

⁷ Så lenge en bygger en vegg i en rett linje, er alt helt fint, mursteinene kan legges rett ned på raden. Men når en må runde et hjørne, det er da . . . Og vi bygger ikke en vegg; vi bygger et hus, ser dere, så disse retningsendringene må komme. De kom i

tidsalderen til Martin Luther, John Wesley og Pinsens tidsalder; det er her igjen. Så vi . . . det er vanskelig å runde hjørnene. Men jeg er så takknemlig for . . . til Gud, at uansett hvor krevende det har vært, har folket respondert ett hundre prosent. Så vi er veldig takknemlige, takk til hver enkelt av dere.

Og nå før vi åpner Boken, la oss snakke til Forfatteren, om dere vil, bare et øyeblikk, mens vi bøyer våre hoder:

⁸ Kjære Gud, vi er takknemlige til Deg i kveld for privilegiet av å kjenne Jesus Kristus (vår Frelser) Din Sønn, i fri tilgivelse av våre synder, og å vite at Hans Blod er tilstrekkelig, som har dekket alle våre synder og våre misgjerninger. De er så strøket ut og lagt i Guds glemselens hav og Hans Brud vil stå ved Bryllupsmåltidet, ren, uforfalsket, for å gifte seg med Guds Sønn. Hvor vi takker Deg for at dette er fullstendig tilstrekkelig, og for troen til å vite at vi ikke stoler på vår egen fortjeneste, men på Hans fortjeneste alene, på det Han gjorde for oss. Vi er så takknemlige.

⁹ Takk for suksessen disse brødrene hadde i utlandet og landene over der hvor de hungrer og tørster etter Gud. Jeg ber, Herre, at om de drar tilbake igjen, at de barna som de brakte inn i Riket vil være oldemødre og oldefedre for barna som de bringer inn også. Gi det, Far.

¹⁰ Velsign oss sammen i kveld, og må Den Hellige Ånd gi oss de tingene vi har behov for. Lukk våre munnar for de tingene som vi ikke burde si, og åpne våre hjerter til å motta det Du vil fortelle oss. Gi det, Far. I Jesu Navn vi ber. Amen.

¹¹ Nå, la oss slå opp i Bibelen, til en liten tekst som jeg ønsker å tale over en liten stund i kveld, og den står i Markus, det 10. kapitlet.

¹² Og jeg hadde . . . For noen få år siden da jeg talte, måtte jeg—måtte jeg ikke engang skrive en huskelapp, jeg kunne huske det. Og jeg trengte ikke ta på meg briller for å lese det fra Bibelen. Men siden jeg har passert tjuefem nå, to ganger, så er det liksom litt vanskelig for meg å—å gjøre som jeg gjorde før. Og det er som en utslitt bil, men jeg kjører fremdeles. Hm-hmh, jeg ønsker å tøffe videre til det er . . . jeg går på skraphaugen for å bli dannet på nytt igjen. Det er løftet.

¹³ Lukas, det 10. kapitlet og begynner med det . . . Jeg tror jeg sa det 21. verset, hvis jeg kan finne det her et sted. Jeg tar feil, det er Markus. Unnskyld meg.

¹⁴ Markus, det 10. kapitlet og det tjue- . . . begynner med det 21. verset, ønsker jeg å lese. La oss gå til det 17. verset, rettere sagt:

Da han gikk ut på veien, kom det én løpende, knelte ned foran Ham og spurte Ham: Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?

Jesus svarte ham: Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én; og det er Gud.

Du kjenner budene: Du skal ikke drive hor. Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra. Hedre din far og mor.

Han svarte og sa til ham: Mester, alt dette har jeg holdt fra min ungdom.

Da sa . . . Jesus, som elsket ham, så da på ham og sa: Du mangler én ting. Gå av sted og selg alt du eier og gi til de fattige, og du skal få skatter i Himmelen. Og kom, ta opp korset og følg Meg!

Men han ble nedslått på grunn av dette ordet og han gikk sorgfull bort, for han hadde store rikdommer.

Og må Herren velsigne lesningen av Hans Ord.

¹⁵ Nå, vi skal snakke om et tema i kveld. Jeg vil at teksten min skal være “Følg Meg”, og temaet mitt: *Lederskap*.

¹⁶ Nå, det er underlig, men jeg tenkte kanskje, i dag da jeg ba . . . Og jeg har i lang tid og hver kveld holdt meg rett til Budskapet som jeg har, som Herren har gitt meg å tale over. Jeg tenkte i kveld, over i dette nye kapitlet, at jeg ville nærme meg det fra en annen synsvinkel. Og vi har snakket om dette mange ganger, kalt det: “Den rike unge mannen.” Og—og mange av forkynnerne her, brødrene mine, har uten tvil tilnærmet seg det på mange ulike måter. Og jeg vil prøve å nærme meg det på en—en annen måte i kveld, enn jeg har gjort før, dette med *Lederskap*.

¹⁷ Dette, husk dette, at hver enkelt av oss, unge og gamle, da du tok ditt aller første skritt i livet ditt, så måtte noe lede deg. Det er riktig. Og når du tar ditt aller siste skritt, vil noen lede deg. Noen må lede.

¹⁸ Gud sammenligner oss med sauer. Og hvis noen vet noe om sauehold og naturen til sauer, ja, så vet dere at en sau ikke kan finne veien på egenhånd. Han må bli ledet. Til og med til slakterbenken, ser vi at de fører sauen dit, og den blir ledet inn til slakteren av en geit. En geit leder den opp, så når han kommer opp til enden av rampen, hopper han av, og sauen går rett videre til slakteren. Så de . . . Vi ser at en sau ikke kan finne veien på egenhånd.

¹⁹ Jeg husker en opplevelse jeg hadde med en, en gang. Jeg var viltvokter i staten Indiana, og jeg hadde vært ute på marken; og jeg hørte noe, det mest sørgmodige rop. Og det var et—et lite lam, hadde—hadde mistet mammaen sin. Og han kunne ikke finne veien til henne, og moren kunne ikke finne veien til det—til det lille lammet. Jeg plukket opp den lille, og hvor stille den lå inntil meg. Jeg gikk bortover der, mens jeg holdt den lille tingen i hendene mine. Og gråt, og—og jeg hørte den. Den dyttet det lille

hodet sitt tett inntil meg, og det virket som den visste at jeg— jeg— jeg ville hjelpe den.

²⁰ Jeg tenkte: “O Urtidens Klippe, du som brast for meg, ta meg opp i armene til Herren Jesus, å bare være tilfreds idet jeg vet at jeg—at jeg reiser Hjem for å være hos mine kjære.” Jeg tenkte: “På slutten av livsreisen min, bare ta meg opp i armene Dine, Herre, slik som det. For da vet jeg at jeg vil bli båret over elven, der på den andre siden der det ikke vil være mer sorg og sykdom og slikt, og jeg vil være sammen med de kjære som jeg har elsket.”

²¹ Og hvis du studerer naturen, så er det noe fantastisk i naturen. Alt som jeg—som jeg ser på, og Gud har skapt, Han er naturens Opphavsmann. Naturen går i kontinuitet. Hele naturen fungerer nesten likt. Du legger merke til, at alt . . . Som jeg har sagt, jeg tror det var i går kveld, at “Naturen vitner om Gud”. Om du aldri hadde hatt en Bibel, kunne du likevel se på naturen og vite at denne Bibelen er Sannheten.

²² Jeg—jeg har hatt privilegiet å reise verden rundt mange ganger. Og jeg har lest om ulike faser, og jeg har sett ulike religioner; muhammedanerne, og jeg har lest Koranen, og—og sett sikhene, jainene og muhammedanerne og buddhistene og den slags. Men selv om hver enkelt av dem, de har en filosofi og en—en—en—en bok med læresetninger og en bok med lover og så videre. Men vår Bibel er Sannheten, og vår Gud er den Eneste som har rett; for hver enkelt av dem må peke på en grav der grunnleggeren deres fremdeles ligger, men kristendommen peker på en tom grav og kan leve i Nærværet til den Ene som ble lagt der. Han lever! Det er ikke en Gud som *var*, Det er en Gud som *er*. Ikke en “*Jeg var*”, eller “*Jeg vil bli*”, men “**JEG ER**”.

²³ Og hele naturen går i kontinuitet, som jeg har sagt, når vi snakker om Menighetstidene våre (og vi har bøkene som har kommet ut nå). Det . . . Hvorfor jeg . . . om mitt verk om Menighetstidene. Og hvordan vi ser Menigheten, hvordan Den har modnet seg, kommet opp helt nøyaktig slik hele naturen gjør.

²⁴ Og vi snakket her om dagen om hvordan solen står opp om morgenen, den er en liten baby, helt svak, ikke mye styrke i den i det hele tatt. Og mens dagen skrider fram, blir den sterkere og sterkere. Rundt klokken åtte begynner den på skolen, som en ung gutt eller ung jente. Og så rundt klokken elleve, er den ferdig med skolen, og den er klar for sin—sin tjeneste. Og så videre til omtrent klokken tre, forandrer det seg fra middelalder til alderdom. Og så dør den om ettermiddagen. Er det slutten på solen? Nei. Den kommer tilbake neste morgen, for å vitne om at det er et liv, en død, en begravelse, en oppstandelse. Skjønner? Skjønner?

²⁵ Vi ser på trærne, hvordan de beveger seg og hva de gjør. Jeg var nede i Kentucky for en stund siden, jeg—jeg liker å jakte på

ekorn, og jeg dro ned dit på høsten, for å jakte på ekorn sammen med en venn av meg. Og det er . . . var blitt veldig tørt.

26 Og alle som noen gang har jaktet på grå ekorn, vet hvor vanskelig det er å liste seg innpå dem. Når de smetter inn bak bladene, og, åh, Houdini er en amatørmessig forsvinningsartist sammenlignet med—med de karene, som de klarer å smette unna! Og når man prøver å skyte øyeskudd på femti yards, så må man jakte temmelig godt for å oppnå kvoten sin på en dag.

27 Så, herr Wood, en venn av meg, en—en omvendt Jehovas Vitne, var sammen med meg. Og vi . . . Han sa: “Jeg vet om en bondegård her borte, der det er en mann som har en masse . . .” Vi kaller dem, “små daler”.

28 Hvor mange vet hva en *holler* er? Vel, forresten, hvilken del av Kentucky er dere fra? Skjønner? Og det er der jeg er fra.

29 Slik som her i en av lokalavdelingene, for ikke lenge siden; jeg må fortelle dette til broder Williams og dem, brødrene. De sa: “Vi vil reise oss nå og syng nasjonalsangen—nasjonalsangen.”

30 Og jeg sa: “For mitt gamle Kentucky hjem, langt . . .” Ingen sang med meg, så . . . Det var den eneste nasjonalsangen jeg kjente til. Og så var vi—var vi nå . . .

31 Ja vel, sir. [Broder Branham får en papirlapp—Red.] “Vær så snill og be for en dame her inne som blør neseblod.”

La oss be:

32 Kjære Gud, jeg ber Deg, Herre, Du er den—den store Helbrederen, og jeg ber om at Din nåde og barmhjertighet vil røre ved denne kjære kvinnen akkurat nå og stoppe det blodet. Som et troende folk som har kommet sammen, har damen kommet hit for å glede seg over Herrens Ord og fellesskapet med folket, og jeg ber Deg, Herre, akkurat nå, om å irectesette fienden og stoppe blodet. I Jesu Kristi Navn. Amen. (Og vi tror det, vi tror det.)

33 Vi fortsetter med den lille historien for å bare få en slags følelse, før vi går rett inn i de få notatene jeg har skrevet her og noen Skriftsteder.

34 Nå sa han: “Vel, denne gamle mannen, vi går bort og hilser på ham. Han har en masse små daler på eiendommen sin”, sa han, “men han er en vantro”. Han sa: “Hvis . . . Han skjeller oss sannsynligvis ut hvis vi drar bort dit.”

35 Jeg sa: “Men vi får ingen ekorn her. Vi har campet i to uker.” Og vi var skitne og hadde skjegg over hele ansiktet.

36 Og han sa: “Vel?”

Jeg sa: “La oss dra bort.”

37 Så kjørte vi noen miles nedover, omtrent tjue miles. Jeg hadde vært på landområdet der nede en gang før, i tre netter, på et metodiststevne der Herren hadde gjort noen fantastiske ting, og stort helbredelsesmøte blant metodistene. Og så dro vi langt

innover over noen åser og små daler og høydedrag. Og du må bare kjenne til Kentucky for å skjønne det, hva slags sted vi måtte kjøre inn i. Og da vi dro innover der, kom vi til et hus, og der satt en gammel mann, to gamle menn, som satt der ute med hattene sine trukket ned over ansiktet, og—og han sa: “Der er han”, sa han, “han er en tøffing”. Sa: “Han hater ordet ‘predikant’”, sa han.

³⁸ Derfor sa jeg: “Vel, da bør jeg nok sitte i bilen, ellers vil vi ikke få jakte i det hele tatt.” Jeg sa: “Gå bort du og spør om vi kan jakte.”

³⁹ Så gikk han ut og begynte å gå bort, han snakket med dem. Og i Kentucky, vet dere, er det alltid “kom inn”, og så videre. Og så gikk han bort dit og han sa: “Jeg bare lurte på om vi kunne jakte litt på eiendommen din.”

⁴⁰ Den gamle mannen som satt der, var omtrent syttifem år gammel, tobakken rant nedover fra munnen hans, han sa . . . spyttet, og han sa: “Hva heter du?”

Han sa: “Jeg heter Wood.”

Han sa: “Er du i slekt med gamlingen Jim som bodde . . .”

Han sa: “Ja, jeg er Jims sønn.” Sa: “Jeg er Banks. Ja.”

⁴¹ “Vel”, sa han, “gamlingen Jim var en rettskaffen mann.” Sa: “Ja visst, vær så god.” Han sa—sa: “Er du alene?”

Han sa: “Nei, pastoren min er der ute.”

Han sa: “Hva?”

Han sa: “Pastoren min er ute i bilen”, sa, “han jakter sammen med meg.”

⁴² Han sa: “Wood, du mener ikke at du har falt så lavt at du må ha med deg en predikant overalt du går?”

⁴³ Så han var en røff, gammel personlighet, så jeg tenkte jeg burde gå ut av bilen, vet dere. Så jeg gikk ut og kom bort, og han sa: “Vel, og du er en predikant, hva?”

⁴⁴ Jeg sa: “Ja, sir.” Han gransket meg fra topp til tå; ekornblod og skitt. Han sa—han sa . . . jeg sa: “Ser ikke akkurat sånn ut.”

⁴⁵ Han sa: “Vel, jeg har litt sansen for det.” Han sa: “Du vet, jeg vil fortelle deg noe.” Han sa: “Jeg går for å være en vantrol!”

⁴⁶ Jeg sa: “Ja, sir, jeg har forstått det.” Jeg sa: “Men, jeg syns ikke det er mye å skryte av. Syns du?”

⁴⁷ Og han sa: “Vel,” sa han, “jeg vet ikke.” Han sa: “Jeg skal fortelle deg hva jeg syns om sånne som deg.”

Jeg sa: “Ja vel.”

⁴⁸ Han sa: “Dere bjeffer på feil tre.” Og hvor mange vet hva det betyr? Skjønner? Det betyr at det er en hund som lyver, ser dere; vaskebjørnen er ikke der oppe i det hele tatt, ser dere. Han sa: “Dere bjeffer på feil tre.”

Jeg sa: “Det er din mening.”

49 Og han sa: “Vel”, sa han, “hør her, ser du den gamle skorsteinspipa der oppe?”

“Ja.”

50 “Jeg ble født der oppe for syttifem år siden.” Og sa: “Jeg har bodd akkurat her i disse åsene, rundt omkring, gjennom alle disse årene.” Og sa: “Jeg har sett mot himmelen, jeg har sett her og der, og sannelig, på alle disse syttifem årene ville jeg ha sett noe som lignet på Gud. Tror du ikke det?”

51 Jeg sa: “Vel, det kommer an på hva du ser på, ser du, eller hva du ser etter.”

52 Og han sa: “Vel,” sa han, “jeg—jeg tror virkelig ikke det fins en slik skapning. Og jeg tror sånne som deg bare går ut og svindler folk for penger og slikt. Og det er sånn det går.”

53 Jeg sa: “Vel, du er en amerikansk borger, du har rett til å ha din egen—egen mening.”

54 Han sa: “Det var en kar jeg hørte om en gang”, sa han, “som jeg gjerne skulle . . . Hvis han . . . Hvis jeg fikk snakket med den karen en gang”, sa, “ville jeg gjerne stilt ham et par spørsmål.”

Jeg sa: “Ja, sir.”

55 Han sa: “Det var en predikant, du kjenner ham kanskje.” Sa: “Han hadde et møte her oppe i Campbellsville for ikke lenge siden, på et kirkeområde der oppe, en stevneplass.” Og han sa: “Jeg glemmer navnet hans.” Sa: “Han er fra Indiana.”

Og—og jeg sa: “Åh? Ja, sir.”

56 Og broder Wood begynte å si: “Vel, jeg . . .” (“Ikke si det.”) Og så sa han . . .

Jeg sa: “Hva med ham?”

57 Han sa: “Vel”, sa han, “en gammel dame . . .” (en eller annen) “der oppe på åsen . . .” Sa: “Dere vet, hun var døende av kreft.” Og sa: “Kona og jeg pleide å gå opp dit om morgenen for—for å skifte på sengen hennes.” Sa: “De kunne ikke engang løfte henne høyt nok til å sette henne på bekkenet”, sa, “måtte bare dra henne med en løftekladd.” Og sa: “Hun var døende. Hun hadde vært i Louisville, og fortalte at legene hadde gitt henne opp og sagt at hun ‘kom til å dø’.

58 “Og søsteren hennes dro opp til det møtet og sa at: ‘Den predikanten stod der oppe på plattformen, kikket utover forsamlingen og kalte denne kvinnen ved navn, og fortalte henne: ‘Da hun dro, tok hun et lommetørkle og la det i håndvesken sin—sin.’ Og kalte denne kvinnen her nede ved navn, tjue miles nedenfor her, og fortalte hvordan hun led av kreft, hva navnet hennes var og alt hun hadde gått gjennom; sa: ‘Ta det lommetørkleet og gå å legg det på kvinnen’, og sa at ‘kvinnen vil bli helbredet for sin kreft.’”

59 Og sa: “De kom ned hit den kvelden.” Sa: “Ærlig talt, så hørte jeg forferdelige skrik der oppe fra. Jeg trodde de hadde sluppet løs Frelsesarmeen der oppe på åsen. Sa: ‘Vel’, sa jeg, ‘jeg antar at den gamle søsteren er død.’ sa: ‘Vi får . . . I morgen får vi gå og hente vognen, og vi får kjøre henne ut til hovedveien’, og sa, ‘slik at de kan ta henne videre til begravellesmannen’. Og sa at . . . Vi ventet. Ingen grunn til å dra opp på den tiden av natten.” Sa: “Det er omtrent en mile oppover åsen her.” Sa: “Vi dro opp dit neste morgen, og vet du hva som skjedde?”

Jeg sa: “Nei, sir.”

60 Han sa: “Hun satt der og spiste stekt eplepai og drakk kaffe sammen med mannen sin.”

Jeg sa: “Mener du det?”

Han sa: “Ja, sir.”

“Åh!” sa jeg. “Nå, mister, du mener virkelig ikke det.”

61 Han sa: “Det som plager meg er hva . . . hvordan kunne den mannen, som aldri har vært i dette området, vite det.” Skjønner?

Og jeg sa: “Åh, du tror ikke på det.”

Han sa: “Det er sannheten.”

Jeg sa: “Tror du på det?” Skjønner?

62 Han—han sa: “Vel, gå rett opp dit på åsen, så kan jeg bevise det for deg.” Han prekte tilbake til meg nå, ser dere.

63 Så jeg—jeg sa: “Hm-hm.” Jeg tok opp et eple, og—og jeg sa: “Kan jeg få et av disse eplene?” Og jeg gned det mot klærne mine.

64 Han sa: “Vel, vepsene eter dem opp, så jeg antar du kan ta et.” Og så . . . Og nå sa jeg: “Vel, . . .” Jeg—jeg tok . . . tok en bit av det, og jeg sa: “Det var et godt eple.”

65 Han sa: “Åh, ja.” Sa: “Vet du hva? Jeg plantet det treet der, åh, for førti år siden, eller rundt der.”

Jeg sa: “Åh, sier du det?”

“Ja, sir.”

66 Og jeg sa: “Vel, og hvert år . . .” Jeg sa: “Jeg ser at vi ikke har hatt frost ennå, det er tidlig august.” Og jeg sa: “Bladene begynner å falle av trærne.”

67 “Ja, sir. Det er riktig, høsten nærmer seg. Tror den kommer tidlig i år.”

68 Jeg sa: “Ja, sir.” Skiftet samtaleemne, ser dere. Og han sa . . . Jeg sa: “Vel, vet du, det er underlig”, sa jeg, “hvordan sevjen går ut av treet.” Jeg sa: “Og bladene faller av, og selv om det ikke er noe . . . de—de har ikke hatt noe frost til å drepe bladet.”

69 Og han sa: “Vel”, sa han, “hva har det å gjøre med det vi snakker om?”

70 Og jeg sa: “Vel, jeg—jeg bare undrer meg.” (Dere vet, mamma sa alltid: “Gi kua nok tau, og den vil henge seg selv, vet dere.” Så jeg bare ga ham rikelig med tau.)

71 Så fortsatte han, og han sa: “Vel, ja, hva har det med saken å gjøre?”

72 Jeg sa: “Du vet, Gud får disse eplene til å vokse, og du gleder deg over eplene og bladene, og du sitter i—i skyggen og så videre. Det går ned om høsten og,” sa jeg, “kommer opp igjen med epler og med blader igjen.”

73 Og han sa: “Åh, det er bare naturen. Ser du, det er bare naturen.”

74 Jeg sa: “Vel, selvfølgelig er det naturen.” Jeg sa: “Det er naturen, men Noen må kontrollere naturen.” Ser dere, jeg . . . han sa . . . “Fortell meg nå hva som gjør det?”

75 Og han sa: “Vel, det er bare—bare naturen på naturlig vis.”

76 Jeg sa: “Hvem er det som sier til det lille bladet nå, og det . . .?” Jeg sa: “Nå, grunnen til at bladet faller av, er fordi sevjen går ned i roten. Og hva om sevjen hadde blitt oppe i treet gjennom vinteren? Hva ville skje?”

77 Sa: “Det ville tatt livet av treet.”

78 “Vel”, sa jeg, “nå, hvilken intelligens får sevjen til å flyte ned i røttene, sier: ‘Kom deg bort herfra nå, høsten kommer, gå ned i røttene og gjem deg?’ Og blir der nede i røttene, som en grav; og neste vår kommer den opp igjen, bringer fram flere epler og bringer fram flere blader og slikt.”

79 Han sa: “Det er bare naturen, den gjør det.” Sa: “Været! Forandringen, vet du, høsten som nærmer seg.”

80 Jeg sa: “Sett en bøtte med vann på stolpen der ute, og se om naturen bringer det ned til foten av stolpen og bringer det opp igjen. Skjønner?” Skjønner?

“Vel”, sa han, “du er kanskje inne på noe.”

Jeg sa: “Tenk på det mens vi går på jakt.”

Og han sa: “Vel”, og han sa, “jakt hvor dere vil.”

81 Og jeg sa: “Når jeg kommer tilbake, hvis du vil fortelle meg hvilken intelligens som driver sevjen ut av treet og ned i røttene, for å bli der hele vinteren og komme tilbake neste vinter, så vil jeg fortelle deg at det er den samme Intelligensen som fortalte meg om den kvinnen der oppe.”

Sa: “Fortalte deg?”

Jeg sa: “Ja, sir.”

Han sa: “Du er ikke den predikanten!”

Jeg sa: “Ville du gjenkjenne navnet hans?”

Sa: “Ja.”

Jeg sa: “Branham?”

Han sa: “Det er ham.”

Jeg sa: “Det—det er riktig.” Skjønner?

⁸² Og vet dere hva? Jeg ledet den gamle mannen til Kristus, rett der på hans eget vitnesbyrd.

⁸³ Og ett år senere, var jeg der nede og kjørte en bil (med Indiana-skilte) inn på gårdsplassen. De hadde flyttet, han var død. Og da jeg kom tilbake, stod hans kone der og ga meg huden full; jeg trodde jeg hadde tillatelse til å jakte. Og hun kom ut der, hun sa: “Kan du ikke lese?”

⁸⁴ Jeg sa: “Jo, frue.”

Hun sa: “Så du skiltene der det stod ‘Jakt forbudt!’?”

⁸⁵ Jeg sa: “Ja, frue, men”, sa jeg, “jeg—jeg har tillatelse.”

⁸⁶ “Du har ikke tillatelse!” sa hun. Og sa: “Vi har hatt skilte på dette—dette stedet i mange år.”

⁸⁷ Jeg sa: “Vel, søster, jeg—jeg tok feil da, jeg beklager.”

⁸⁸ Og sa: “Beklag ingenting! Dere som har Indiana-skilte og kommer opp hit, dere er de frekkeste av alle!”

Jeg sa: “Kan jeg bare forklare det?” Jeg sa . . .

Hun: “Hvem ga deg tillatelse?”

⁸⁹ Jeg sa: “Jeg vet ikke akkurat . . .” Jeg sa: “Det var en eldre mann som satt der ute på verandaen, da jeg var her nede i fjor, og vi snakket om Gud.” Skjønner?

Og hun kikket, hun sa: “Er du broder Branham?”

Og jeg sa: “Ja, frue.”

⁹⁰ Hun sa: “Tilgi meg. Jeg visste ikke hvem du var.” Hun sa: “Jeg vil fortelle deg vitnesbyrdet hans. Like før han døde, løftet han opp hendene sine og priste Gud.” Sa: “Han døde i kristen tro og ble ført bort til Gud.” Skjønner?

⁹¹ “Hvis de tier, vil steinene straks rope ut.” Det er noe i naturen.

⁹² Se på fuglene, se på dyrene, se på alt og se på naturen.

⁹³ Se på den lille duen, hvordan den flyr. Hvilken annerledes fugl den er, ser dere. Den—den har ingen galle, den kan ikke spise som kråka kan. Skjønner? Den har ingen galle i seg. Den trenger ikke ta et bad i—i—i vannet, fordi den har noe på innsiden av seg; det renser ham fra innsiden og ut, ser dere.

⁹⁴ Det er slik den kristne er. Det var slik Gud representerte Seg Selv, i en—i en—i en due. Ser dere, fordi . . . og det . . . Jesus ble representert som et Lam. Du vil alltid finne Gud i naturen. Og Gud sammenlignet oss med sauer som må bli ledet. La du merke til det der, jeg holdt en preken over det for en stund siden? At Duen kom ned over Lammet, for å lede Lammet, og Det ledet

Ham til slakteren. Duen! Nå, hvis Lammet . . . Duen kunne ikke ha kommet ned på noe annet slags dyr, fordi begge to måtte ha den samme slags natur. Skjønner? Hvis Duen ville ha landet på en ulv, og han ville ha snøftet eller knurret, ville Duen ha flydd av sted.

⁹⁵ Vel, det er det samme nå. Og på grunn av vår dårlige oppførsel, bare flyr Den Hellige Ånd Sin vei og går bort. Den må ha den samme naturen. Himlenes fugl, duen; det mest saktmodige dyret på jorden, lammet; de kan komme overens. Og når Den Hellige Ånd kommer på oss og gjør oss til nye skapninger, så kan Han lede oss. Men prøver vi å leve det samme gamle livet, vil det ikke fungere! Det vil ganske enkelt ikke fungere.

⁹⁶ Nå, det aller første skrittet du sannsynligvis tok i ditt liv, når vi taler om lederskap, er sannsynligvis hendene til en vennlig, gammel *mor*. Disse hendene ligger kanskje stille i kveld, her ute på kirkegården et sted, men det var hånden som holdt deg, så du kunne ta ditt første skritt.

⁹⁷ Så etter at moren din lærte deg hvordan du skulle gå, og du tok noen skritt og falt ned og reiste deg igjen, og du trodde du gjorde store ting der, så overlot hun deg til *skolelæreren*. Og så begynte hun å lede deg til en utdanning; om hvordan og hva du må gjøre, og hvordan du må lære, og—og så videre på den måten.

⁹⁸ Så etter at skolelæreren var ferdig med deg, så kom du tilbake, og *faren* din tok tak i deg. Så da faren din tok tak i deg, lærte han deg kanskje opp i yrket ditt; hvordan bli en vellykket forretningsmann, hvordan gjøre ting rett. Moren din lærte deg hvordan bli en—en husmor, hvordan lage mat og så videre.

⁹⁹ Så etter at de var ferdige med deg, så fikk *forkynneren* eller *presten* din tak i deg.

¹⁰⁰ Men hvem leder deg *nå*? Det er spørsmålet nå. Nå, vi er alle ledet av noe i kveld. Vi må være det. Vi er ledet. Legg merke til det!

¹⁰¹ Nå, la oss se på denne unge karens . . . hva som hadde påvirket ham. La oss se på . . . denne unge forretningsmannen som vi ville kalle ham, for han var en forretningsmann. Han var en fremgangsrik mann. La oss se på lederne hans.

¹⁰² Kanskje moren hans først hadde lært ham de tingene han skulle gjøre, som en liten gutt. Faren hans hadde gjort ham til en stor suksess, og kanskje etterlatt ham en—etterlatt ham en arv, fordi han selv var en leder; kanskje faren hans hadde gått bort, så han var en—en forretningsmann. Han var en . . . La oss kalle ham, i dag, som en kristen forretningsmann; eller, han var en religiøs forretningsmann, tror jeg ville være det beste uttrykket.

¹⁰³ Denne mannen var religiøs, han var på ingen måte en vantro. Og han hadde blitt lært av moren sin hvordan gjøre rett, hvordan

oppføre seg, hvordan kle seg. Han hadde lært hvordan gjøre gode forretninger av faren sin, og hvordan bli en fremgangsrik mann; og forretningene hans blomstret. Og faren og moren hadde blitt oppdratt i kirken og hadde henvist ham til presten. Og presten hadde gjort ham til en virkelig religiøs mann. Derfor var han en fin, kultivert mann, han var en fin gutt med god karakter.

¹⁰⁴ Hvis Jesus Kristus så på ham og elsket ham, så var det noe ved gutten som var ekte. Riktig. For Bibelen sier her, vi finner ut i Markus: “Og Jesus så på ham, og elsket ham.” Ja: “Jesus så på ham, og elsket ham.” Så derfor må det ha vært noe helt enestående med denne unge karen. Han var en . . . hadde en god karakter, og en karakter som alle likte. Han var en mann som var oppdratt riktig; intelligent, smart, intellektuell, vellykket i forretningslivet og en religiøs mann. Han hadde mange gode karaktertrekk, som var enestående, så mye at det vekte oppmerksomheten til Jesus Kristus Frelseren. Men da han ble konfrontert med at han var fremgangsrik i alle disse andre tingene . . .

¹⁰⁵ Ingenting hadde gått galt; han var perfekt skåret ut, oppmålt riktig, intelligent, riktig utdannelse, hans fremgang, han var smart, en fin forretningsmann, tilhørte sannsynligvis en gruppe forretningsmenn et sted der i Palestina. Han kan ha tilhørt et fellesskap med forretningsmenn slik vi har her i kveld, uten tvil gjorde han det, fordi forretningsmenn har alltid hatt fellesskap med hverandre, den ene med den andre.

¹⁰⁶ For akkurat som “folk av samme ulla”, de har ting å snakke om. Og hvis dette . . . De religiøse mennene, de vil ikke snakke med mannen som driver baren og det . . . alle dem, for de har ingenting til felles. Vi må ha ting til felles. Så kristne har ting til felles med kristne; syndere har ting til felles med—med syndere; og—og fellesskap, og hva enn de er, har de ting til felles. Og denne unge gutten tilhørte sannsynligvis et—et fellesskap for forretningsmenn.

¹⁰⁷ Og han var så religiøs som han kunne få blitt, fordi Jesus hadde spurt ham her, han svarte: “Jeg har holdt disse budene, har fulgt dem alle fra min ungdom.” Det stemmer.

¹⁰⁸ Ser dere, han hadde blitt oppdratt riktig, opplært riktig og alt slikt. Men da han ble konfrontert med tanken om Evig Liv . . . Nå vil jeg at du skal merke deg, at til tross for alle disse egenskapene han hadde, så visste han likevel at han ikke hadde Evig Liv.

¹⁰⁹ Nå, alle våre foreninger, vår menighet, vårt medlemskap og slikt som vi holder så kjært, våre amerikanske foreninger og alt, er veldig fint, man kan ikke si noe imot det. Og vårt fellesskap med Kristne Forretningsmenn her, er en flott ting, det har vært en åpen dør for meg til . . . for mine tverrkirkelige tanker om at “vi er kristne”.

¹¹⁰ Det er ingen (ingen denominasjon) som kan gjøre krav på oss, en sann kristen, fordi du tilhører Gud. Denominasjoner er menneskelagde, og kristendommen er Himmel-sendt. Men i alle disse tingene som vi har, så bra som det er, så fint det er når vi kommer sammen, og så fine møter som vi har, og sosial forståelse som vi har, så må hver enkelt av oss bli konfrontert med *Evig Liv*. Og uansett hvor fremgangsrike vi har vært i forretningslivet, hvor fremgangsrike vi har vært, og hvilket flott menighetsmedlem vi er, og hvordan vi arbeider, hvordan vi prøver å gjøre ting riktig, likevel, hvis det ikke er gjort på riktig måte, er det en tilbedelse av Gud som er forgjeves.

¹¹¹ Jesus klassifiserte det på samme måte, idet jeg stopper her et øyeblikk. Han sa: “Forgjeves tilber dere Meg, når dere kommer med lærdommer som er menneskebud.” Tenk nå! En oppriktig, ærlig tilbedelse (med ditt hjertes oppriktighet) til Gud, og likevel forgjeves! Det begynte på den måten med Kain, i Edens hage. Oppriktig tilbedelse, men ble forkastet! Veldig religiøs, likevel forkastet!

¹¹² I Shreveport sist uke, for to uker siden, i et møte hos Forretningsmennene, på en frokost der hvor flere hundre mennesker hadde samlet seg, brukte jeg to og en halv time til å tale over: *Å gjøre Gud en tjeneste uten at det er Guds vilje*. Nå, det høres rart ut, men vi må stille oss inn på Guds tilveiebrakte kanal og Guds måte å gjøre det på. Uansett hvor mye vi tror det er riktig, må det være i samsvar med Herrens Ord, ellers er det forgjeves. Kain tilba, men det var ikke i samsvar med Herrens Ord. Fariseerne tilba, men ikke i samsvar med Herrens Ord. Og i dette bestemte budskapet til Forretningsmennene, underviste jeg om dette.

¹¹³ David, han ønsket å gjøre Herren en tjeneste, og han hadde rett i det han sa. Han sa: “Er det riktig at Herrens ark skal være der nede? La oss føre den opp hit.” I kongens tid, den andre kongen han overtok etter. Han sa: “Det er ikke riktig. De rådførte seg aldri med Herren ved arken, men vi må gjøre det.” Nå, det er korrekt, det skulle de ha gjort. Han sa: “Vi bør gå og hente arken, og da kan vi rådføre oss med Herren.” Og det var riktig, den var nede i det andre landet. Sa: “Vi må hente den opp hit. Få den opp hit og sette den i huset vårt her og tilbe Herren.”

¹¹⁴ Nå, merk dere at han brukte feil kanal til å gjøre det. Han rådførte seg med hærførere over femti og hundre og tusener. De hadde alle blitt rådspurt, alle sammen. De så at det var Herrens vilje, tilsynelatende, eller det var Herrens Ord.

¹¹⁵ Herrens Ord, noen ganger må du plassere Det på Sin rette plass, ellers er det ikke Herrens Vilje. Skjønner? Nå, la det synke dypt inn, så vil du få en—en generell forståelse av hva jeg prøver å si.

116 Jeg vil ikke at menigheten skal følge i samme fotsporene til det man oppdaget der borte i England: langt hår og sminkede menn og fordervet. Vi vil ikke ha det! Uansett hvor religiøst det høres ut og hvor mye Elvis Presley kan synge religiøse sanger, er han fremdeles en djevil. Og jeg er ingen dommer, men "Ved deres frukter skal dere kjenne dem". Skjønner? Han er en pinsevenn, men det spiller ikke den minste rolle. Ser dere, fruktene dine vitner om hva du er.

117 Uansett om Ånden kommer over ham, han kunne tale i tunger, han kunne rope, han kunne helbrede de syke, og Jesus sa: "Mange av dem vil komme til Meg på den dag og si: 'Herre, har jeg ikke gjort *dette* og *det*?' Og Jeg vil si: 'Gå bort fra Meg, dere som gjør urett, Jeg har aldri kjent dere.'" Skjønner?

118 Vi må være sanne, ekte kristne, og den eneste måten vi kan gjøre det på, er å møte dette spørsmålet her om "Evig Liv".

119 Det er bare én form for Evig Liv, og det kommer fra Gud. Og Han forutbestemte enhver skapning som noensinne ville få Det. Akkurat som du var genet i faren din, var du et gen i Gud; en av Hans attributter til å begynne med, ellers vil du aldri være Der. Du kom fram i din mors grobunn; faren din kjente deg ikke, du var i hans lender. Og da du kom fram i din mors grobunn, så ble du et menneske og er dannet i din fars bilde, nå kan du ha fellesskap med ham. Og det er det samme med Gud, hvis du har Evig Liv.

120 Livet som du kom i, det naturlige livet, fysiske livet, det kom fra din far. Og den eneste måten du kan bli født på ny på, er den eneste måten, er at det må komme fra din Himmelske Far, Hans attributter. "Alle Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg." Skjønner?

121 Du er her fordi navnet ditt ble satt i Livets Bok hos Lammet allerede før verden ble grunnlagt. Det er helt riktig. Du er et gen, et åndelig gen fra din Himmelske Far, en del av Guds Ord. Om det er slik, som jeg har sagt, da var du sammen med Jesus da Han var her, fordi Han *var* Ordet: du led med Ham, døde med Ham, ble begravd med Ham og oppstod med Ham, og sitter nå på Himmelske steder *i* Ham!

122 Merk dere, David trodde at alt var fint, og han rådførte seg med alle disse menneskene, og alle sammen begynte å danse og rope og skrike. De hadde alle religiøse uttrykksformer som fantes, men likevel var det ikke Guds vilje at de skulle dra ned og føre Guds Ord tilbake til Guds hus. Men, ser dere, Gud arbeider alltid (i alle tidsaldere) på én måte. Hans første avgjørelse er Hans eneste avgjørelse, fordi Han er fullkommen i Sine avgjørelser. Han gjør aldri noe uten at Han først åpenbarer det for Sine tjenere, profetene. Det er helt riktig.

123 Det er derfor denne, menighetstiden som vi lever i, det er ingen menighet, ingen metodist, baptist, pinsevenner, eller

noe annet, som noensinne kan plassere denne Menigheten inn i Bruden. Det må være svaret på Malakias 4, at Gud sender en profet det blir åpenbart for, for det er den eneste måten. Våre menigheter danner kirkesamfunn og gjør det hele til et kaos og virvar, akkurat som de alltid har gjort, og Gud sender alltid profetene.

124 Og der var Natan i landet, en stadfestet profet innfor Gud, og han ble ikke engang spurt om råd.

125 Og de dro ned dit, og det kostet livet til en hederlig mann og så videre, og hentet arken. I stedet for å sette den på skuldrene til Levittene, så de kunne bære den, så la de den på en vogn som skulle bære den. Fullstendig kaos!

126 Ser dere, hvis du ikke går etter Guds vilje, og måten Gud har gitt oss å gå på, roter de Det alltid til og fører Det inn i en eller annen organisasjon, denominasjon, et budskap, og der har vi det. Skjønner? Det har alltid blitt gjort på den måten.

127 Det er det samme som denne gutten ble konfrontert med. Han kom inn; han hadde vært et—et—et medlem av fariseerne eller saddukeerne kanskje, eller en viktig orden på den tiden. Han var så religiøs han kunne få blitt. Han sa: “Jeg har fulgt disse budene jeg har lært, helt siden jeg var en ungdom.” Skjønner? Og Jesus elsket ham for det. Men han nektet å bli ledet, han nektet å ta imot det ekte lederskapet fra Jesus Kristus, som ville gi ham Evig Liv.

128 Merk dere, han trodde det var noe annet enn det han hadde, ellers ville han aldri ha sagt: “Gode Mester, hva må jeg gjøre nå?”

129 Ser dere, han ønsket å gjøre noe selv. Det er slik vi gjør, vi ønsker å gjøre noe selv. Guds Gave er en fri gave. Gud ga Det til deg, du trenger ikke gjøre noe for Det. Han bestemte Det til deg, og du kommer til å få Det. Skjønner?

130 Legg merke til, han visste Det var der. Han trodde på Det og ønsket Det. Men da han ble konfrontert med hvordan han måtte gjøre det, skilte det seg fra ritualet hans. Det var annerledes. Han kunne beholde pengene sine og fortsette å tilhøre kirken han tilhørte, og så videre. Men Jesus visste det og visste at han hadde spart opp disse pengene, og Han sa: “Gå og selg alt du har, og gi det til de fattige. Og kom, ta ditt kors opp og følg Meg, og du vil få skatter i Himmelen.” Men han klarte ikke å gjøre det.

131 De andre lederne som han hadde hatt i sine ungdomsår, hadde påvirket ham så mye at han nektet å ta imot Guds tilveiebrakte Vei, som var Jesus Kristus; den Eneste som innehar Evig Liv, den Eneste som kan gi deg Det. Menigheten kan ikke gi deg Evig Liv; ikke naboen din; ikke pastoren din; ikke presten din; ikke læresetningen din; bare Jesus Kristus Selv kan gi deg Evig Liv. Han er den . . .

¹³² Uansett hvor god du er, hva du slutter å gjøre, hva du begynner å gjøre, må du ta imot *Personen* Herren Jesus Kristus. Og så når du gjør det, Han er Ordet, og da passer livet ditt rett inn i Ordet, og Det manifesterer Seg i denne tidsalderen som du lever i.

¹³³ Noah måtte gjøre det for at Ordet skulle bli manifestert i hans tidsalder. Nå, hva om Moses kom og sa: “Vi vet hva Noah gjorde, vi vil ta Noahs ord. Vi vil gjøre det akkurat slik Noah gjorde det. Vi vil bygge en—en ark og seile nedover Nilen og dra ut av Egypt?” Men, det ville jo ikke ha fungert. Ser dere, det var en annen tidsalder.

¹³⁴ Jesus kunne ikke ha kommet med Moses’ budskap; Luther kunne ikke ha kommet med det katolske budskapet; Wesley kunne ikke kommet med Luthers budskap; pinsevevnenene kunne ikke kommet med budskapet for Wesleys tidsalder. Og Bruden kan ikke bli dannet i pinsevevnenenes denominasjon, den kan ganske enkelt ikke det. Og det er helt riktig. Hun har organisert seg og gått ut her, og der sitter hun, akkurat som resten av dem. Det er en agn. Akkurat som livet som kommer opp gjennom . . . Skjønner?

¹³⁵ Den forfatteren, som jeg snakket om her om kvelden, den forfatteren som skrev denne boken . . . Og ikke fordi han kritiserte meg så sterkt, sa jeg var en “djevel, hvis det fantes noe slikt”. Så han sa han ikke trodde på Gud. Han sa: “En Gud som kunne legge armene i kors og sitte å se på disse martyrene, gjennom de tidlige tidsaldrene, og hevder å ha makten til å åpne Rødehavet, og la disse kvinnene og barna bli revet i stykker av løver og så videre, og så si at Han var en kjærlig Gud.” Sa: “Det finnes ikke en slik skapning.” Ser dere, karen manglet inspirasjon i Ordet, klarer ikke å se Det.

¹³⁶ Det første hvetekornet, Brudgommen, måtte falle ned i jorden for å kunne oppstå igjen. Likeledes måtte den første Bruden, som ble født på Pinsedagen, gå gjennom de Mørke Tidsaldrene slik som et hvilket som helst annet frø, og bli begravd. De måtte dø. De måtte gjøre det. Men det begynte å spire igjen i Luther, i den første reformasjonen. Det så ikke ut som frøet som gikk ned, men det var Lyset for den tiden. Stilken utviklet seg så videre til kvasten, Wesley. Og fra kvasten gikk det videre til pinsevevnenene, agnen.

¹³⁷ Når du ser inn i hveten, når den kommer fram, hvetekornet, en mann som har dyrket hvete, du går ut og ser på hveten som dannes der inne, det ser helt nøyaktig ut som hvetekornet. Men om du tar en pinsett og setter deg ned og tar hveten og åpner den opp, så er det ikke noe hvetekorn der i det hele tatt. Det er bare agner. Og hva så? Den er—den er formet der, for å holde på hveten. Skjønner? Og så, før du visste ordet av det, forlot livet stilken for å gå inn i kvasten; forlot kvasten for å gå inn i agnen; det

forlater agnen og går inn i hveten. Tre stadier, ser dere, av den. Og så dannes Hveten på *utsiden* av de tre stadiene (Luther, Wesley, Pinsen). Helt riktig. Ser dere, ingen tvil. Du kan ikke forstyrre naturen.

¹³⁸ Se nå, hvert tredje år etter at et Budskap, som er sendt fra Gud, har gått ut, organiserer de seg. Nå har det gått tjue år, og det er ingen organisasjon. Det vil ikke bli det. Skjønner? Nå må agnen trekke seg unna, gi Hveten en mulighet til å ligge innfor Sønnen, for å modnes; Budskapet kommer rett tilbake til Menigheten igjen, og danner Jesu Kristi Legeme akkurat som det første opprinnelige Ene som gikk ned i jorden. Nå, for å se det—det Evige Livet.

¹³⁹ Livet, selvfølgelig, stilken her tilbake bar Livet. Ja visst, gjorde den det. Men, ser dere, da den ble stilken, og den var ferdig, organisasjonen, gikk Livet rett videre inn i Wesley; kom rett ut, gikk inn. Og en gang, hver og en av dem . . . En, et stort blad, ser ikke ut som hvetekornet. Men når det lille pollenet kommer, som . . . på agnen . . . eller på stilken, pollenet til kvasten, så ligner det veldig på hvetekornet. Men når det kommer fram til agnen, er det nesten der.

¹⁴⁰ Sa ikke Jesus: “I de siste dager” (Matteus 24,24) “ville de to være så like at det til og med ville forføre genene, de forutbestemte, de Utvalgte, om det var mulig”? Nesten som det ekte, ser dere. Så, i de siste dager. Nå, ser dere, det er hvetetid nå. Det begynner å bli innhøstingstid. Dette er ikke Luthers tidsalder, dette er ikke pinsetidsalderen, dette er Brudetidsalderen.

¹⁴¹ Slik Moses kalte en nasjon ut av en nasjon, kaller Kristus i dag en Menighet ut av en menighet, ser dere; den samme tingen i billedlig form, fører dem til det herlige, Evige Løfteslandet.

¹⁴² Nå, å avvise den Personen som kaller, Kristus, uansett om du er pinsevenn, metodist, Luther, hva enn du er, må du . . . Denne tidsalderen! Ikke noe imot dem, ikke i det hele tatt, men i denne tidsalderen *nå*, må du ta imot (slik de gjorde i den tidsalderen) Personen Kristus, som er Ordet!

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, . . .

. . . den samme i går, . . . i dag og for evig.

Hebreerne 13,8. Ser dere, du må ta imot den Evige Livs Person!

¹⁴³ Nå, det Livet Luther hadde, var rettferdiggjørelse. Wesley hadde helliggjørelse, lagt til det. Pinsevennene hadde restaurasjonen av gavene som kom tilbake til det, lagt til det. Men nå er det fullførelsen i legemet, ser dere, de tre stadiene av det, og ut av det . . . Så, når oppstandelsen kommer, da vil Livet

som levde i lutheranerne, som har gått videre, Livet som levde i metodistene og gikk videre, Livet som gikk inn i pinsevennene, alt vil bli rykket bort fra jorden i Brudelegemet, for å bli ført inn fremfor Jesus Kristus. Ære være Gud! Åh, det er spennende! Det er Sannheten!

¹⁴⁴ Vi har rundet et hjørne! Vi ser mot Himmelen, venter på kommet; Pyramidens Toppsten, som vi sier, Hans tilbakekomst! Menigheten må bli gjenreist snart, og vi må gjøre oss klare.

¹⁴⁵ Og den eneste måten du kan gjøre det, er ikke å si: “Vel, jeg tilhører Assemblies. Jeg tilhører Oneness, Twoness”, eller hva enn det er, alle dem der: “Jeg tilhører Church of God”, det betyr ikke det minste. “Våre fedre ropte og danset”, det er fullstendig i orden, det var *deres* tid. Men *i dag* blir du ikke konfrontert med organisasjonen de dannet, men med Livet som går videre, som er Jesus Kristus.

¹⁴⁶ Denne unge karen hadde gjort det samme. Moses skrev de budene. Men, ser dere, den samme Gud som skrev budene, ved Sin profet, var den samme som profeterte at tiden ville komme: “Jeg vil oppreise en Profet som meg. Og det vil skje at alle som ikke hører Ham, vil bli utryddet”; tilbake i de denominelle agnene og kvastene. De må gå videre til Livet. Og ikke si, i dag: “Jeg er pinsevenn. Jeg tilhører *dette*, jeg tilhører *det*.” Det betyr ingenting. Du må ta imot Personen Kristus, Evig Liv. Vi blir alle konfrontert med det! Ikke glem det.

¹⁴⁷ De andre lederne, ser dere, de hadde et slikt grep om ham. Deres folk blir lært: “Vel, vi tilhører *dette*, og vi tilhører *det*”, og det hadde et slikt grep om ham. Men hvor skjebnesvangert det er å forkaste det Evige Livs lederskap!

¹⁴⁸ Nå, det Livet er til stede i kveld. Det er riktig. Den Hellige Ånd er her, som er Kristus i Ånds form; Hans Ånd, salvelsen er her.

... en liten stund, og verden ser meg ikke lenger; men dere vil se meg ...

... For Jeg vil være med dere, selv i dere, til avslutningen, til verdens ende.

¹⁴⁹ Jesus alene kan lede deg til det Evige Livet. Det er ingen menighet, ingen denominasjon, ingen predikant, ingen prest, ingenting annet kan lede deg til Det, du må bli ledet av Ham, den Eneste som kan lede deg.

¹⁵⁰ Kunne du forestille deg at Han leder deg utenfor Sitt Ord, som er Ham? Og hvis Han er Ordet, og du er en del av Ham, vil ikke du være en del av Ordet? Ordet som Gud ønsker å øse frelsens vann over i dag, for å identifisere Ham i dag; slik som apostlene identifiserte Ham, slik Luther, slik Wesley, slik folket på den tiden identifiserte Ham. Dette er en annen tidsalder. Det er Ordet! Ordet sier at disse tingene som vi ser finner sted nå,

er forutsagt ville skje i denne tid. Så ta imot Jesus Kristus, og la Ham lede deg til det Evige Liv.

¹⁵¹ Selv om han hadde oppnådd, denne unge karen . . . Han hadde oppnådd alle gode ting. På skolen hadde han gjort det bra. Som en flink gutt, uten tvil hadde han vært flink. Som en ekte far . . . Ved å lytte til pappaen sin i forretningslivet, hadde han vært en—en flink gutt. God mot foreldrene sine. Han hadde vært trofast mot presten sin. Han hadde vært trofast mot menigheten sin. Han hadde vært trofast mot Guds bud. Men han gikk glipp av det viktigste, og det andre betydde ikke særlig mye for ham da han avviste det Evige Livs lederskap, Jesus Kristus.

¹⁵² Legg merke til det! Hver og en av oss blir konfrontert med dette lederskapet i dag, akkurat som det gjorde for den unge mannen, vi . . . uansett hvor religiøse vi er. Du kan være katolikk, du kan være baptist, metodist, eller du kan være pinsevevner eller hva enn du er, blir du konfrontert med det samme i kveld: Evig Liv, det vil si å ta imot Jesus Kristus. Denne muligheten er gitt oss.

¹⁵³ En gang i livet må vi bli konfrontert med dette akkurat som den unge mannen ble, fordi du er et menneske, og du har—du har fått muligheten til å velge. Du har et valg. Gud gjorde det slik at du kan velge. Hvis Han ga Adam og Eva fri vilje slik at de kunne velge, og så tok de feil valg, og, ser dere, så kan Han ikke gjøre mer for deg enn Han gjorde for dem. Han må stille deg overfor det samme, slik at du kan velge eller forkaste.

Du har et valg. La oss se på noen av dem:

¹⁵⁴ Du har et valg, som en ung mann, om du skal få deg en utdanning eller ikke. Du har et valg. Du kan velge å “bare ikke ville ha det”, du kan bare avslå det.

¹⁵⁵ Du kan velge hvordan du vil oppføre deg. Jeg kommer til å såre litt her. Skjønner? Du kan gå ut og la håret vokse langt og bli en Beatle, eller noen av disse dåsemiklene.

¹⁵⁶ Eller dere kvinner, dere kan se ut som et—et anstendig menneske, eller du kan være en av disse merkelige skapningene vi har der ute, med blåmalte øyne. Og vannhode-frisyre og slikt, de er fullstendig i strid med Guds Ord, som er absolutt det motsatte; ikke engang be . . . kunne ikke be en bønn som blir tatt imot. Det er Sannheten. Det er helt riktig. Det er hva Bibelen sier.

¹⁵⁷ Men hva har skjedd med dere, menighet? Dere har sett så mye på tv, så mye av verdens ting, at det er så lett for deres gamle Adam-natur å gli inn i det, å oppføre dere som de andre.

¹⁵⁸ Må jeg få gjenta dette igjen! I kosheret, under ofringen av sonofferet på Moses' tid, da Moses førte barna ut, skulle det være syv dager da det ikke skulle være noen surdeig blant folket. Alle vet det. I 2. Mosebok: “Det skal ikke finnes surdeig i leiren din i

det hele tatt, syv dager.” De *syv dagene* symboliserte alle de “syv menighetsidene”. Skjønner?

¹⁵⁹ “Ingen surdeig.” Nå, hva er det? Ingen læresetning, ingen verden. Jesus sa: “Om dere elsker verden eller tingene av verden, er ikke Guds kjærlighet engang i dere.” Skjønner? Og vi prøver å blande det; du kan ikke gjøre det! Du må komme til *en* ting å tro på: du må enten tro på Gud, eller vil du tro på menigheten din, vil du tro på verden, vil du . . . Du kan ikke blande det sammen. Og du kan ikke holde fast på de gamle tingene som den andre menigheten før deg gjorde. Du må ta Budskapet for tiden.

¹⁶⁰ Han sa: “Det som er til overs, ikke la det bli igjen til morgenen (over i den neste tidsalderen), brenn det med ild; tilintetgjør det.” For tidsalderen som du lever i, Budskapet for denne tidsalderen, Det må bli tatt ut fra Skriftene og stadfestet og bevist av Gud, at det er Gud som gjør det. Så tar du enten imot Det eller forkaster Det. Det er Evig Liv, Den Hellige Ånds lederskap, som leder Sin Menighet.

¹⁶¹ Vi kunne dvelt ved det en lang stund, men la oss gå videre, bare fortsette videre.

¹⁶² Valget av din oppførsel. Du kunne . . . Du kan ikke blande det nå. Du er enten for Gud eller imot Gud, og det du uttrykker i det ytre viser nøyaktig hva som er på innsiden. Skjønner? Tistelen . . . Mange av dere tenker: “Jeg har dåpen i Den Hellige Ånd, jeg går til Himmelen.” Det betyr absolutt ikke at du går til Himmelen. Nei, sir. Du kan ha dåpen i Den Hellige Ånd hver time av ditt liv og likevel gå fortapt og gå til helvete. Bibelen sier så. Hm-hmh, det er helt riktig.

¹⁶³ Se her, du er en ytre person. Du har fem sanser som har kontakt med den ytre kroppen. Gud ga deg fem sanser; ikke for å ha kontakt med Ham, ditt jordiske hjem: se, smake, føle, lukte og høre.

¹⁶⁴ Så har du en ånd på innsiden av det, og den har fem kanaler: samvittighet og kjærlighet og så videre. Fem kanaler som du kan være i kontakt med den åndelige verden med, men med din ånd.

¹⁶⁵ Ditt fysiske har kontakt med det fysiske. Ditt åndelige har kontakt med det åndelige. Men på innsiden av det, har du en sjel, og den sjelen er det genet som kommer fra Gud.

¹⁶⁶ Og som en baby som dannes i sin mors liv. Når babyen kommer inn i—inn i morens liv ved den lille livsspiren, kravler den inn i egget, den danner ikke en menneskecelle, så en hundecelle og så en kattecelle og så en hestecelle. Det er bare menneskeceller, fordi den stammer fra én opprinnelig menneskecelle.

¹⁶⁷ Og når et menneske har blitt født på ny ved Guds Ord, forutbestemt til Evig Liv, kalt “De Utvalgte”, vil det være Guds Ord oppå Ordet, Ordet oppå Ordet! Ikke en denominell

læresetning og så et Ord og en læresetning; og det vil ikke fungere. Du kan ikke ha den surdeigen i Det! Bare ett Evig Liv, Jesus Kristus Ordet:

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.

Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, . . .

168 Venner, dere forsørger barna mine. Dere sender meg til misjonsfeltene i verden, for å bringe ut Budskapet. Jeg må være oppriktig mot dere. Det jeg ser på, ser kanskje ikke dere. Jeg er her for å prøve å fortelle dere det. Det er ikke fordi jeg ikke elsker mennesker, det er fordi jeg elsker mennesker. Korrigerende. Når jeg ser menighetens forfall, når de går og sier: “Vel, vi gjorde *dette* og vi gjorde *det*”, og ser meg rundt i menigheten og ser . . . Det vil ganske enkelt ikke fungere.

169 Så ser jeg her i Bibelen og ser at det må være slik i enden, den lunkne Laodikea Menighetstid, som setter Jesus på utsiden (Ordet). Han kalte aldri . . . Han kommer ikke til å kalle på noen menighet. Han sa: “Alle dem Jeg elsker, dem refser Jeg. Jeg tukter dem.” Jeg tar Ordet og hamrer løs med Det, og sier: “Dere tar feil i det!” Det er fordi jeg elsker dere. “Om du åpner døren og slipper Meg inn, vil Jeg komme inn og holde måltid med deg.” Ikke en menighet, Han er utestengt fra den.

170 Hun er på vei mot Kirkenes Verdensråd. Det er dit hun har gått, rett tilbake til Roma, der hun kom fra. Og det er helt riktig. Jeg skrev det ned på papir for tjuefem år siden, eller trettitre år siden, og der er det. Ikke bare det, det er skrevet i Bibelen, fra en visjon. Hun er gått tilbake. Det er ingen måte å redde den på, den er ferdig! Det vil skje på den måten.

171 Gud kaller på *enkeltpersoner*. “Jeg står ved døren og banker. Hvis noen, noen person . . .” Én enkeltperson ut av tusener, det kan være én ut av en million.

172 Som jeg sa for et par kvelder siden. Da Israel kom ut fra Egypt, var det bare to millioner mennesker som kom, og bare to millioner; bare én . . . bare to mennesker som gikk inn. Én ut av en million. Visste dere det? Kaleb og Josva.

173 Og Jesus, da Han var på jorden, sa de: “Våre fedre spiste manna i ørkenen. Vi holder på tradisjonene. Og vi gjør *dette*. Vi vet hvor vi står!”

174 Han sa: “Jeg vet at fedrene deres spiste manna i ørkenen, og de er alle sammen Evig atskilt. De er døde!”

175 Når sæden kommer fra hannen eller hunnen, kommer det millioner av egg, det kommer millioner av livsspirer. Og ut fra alle de små livsspirene, av den typen . . . Hvis det er—hvis det er fra oksene, eller mannen, eller hva enn det er, er det bare millioner av livsspirer, millioner av livsspirer som arbeider. Det er bare én av disse livsspirene der inne som er bestemt til liv, for det er

ett egg der borte som er fruktbart, som møter den. Det er riktig. Den vil bare møte ett egg. Akkurat som denne kroppen som sitter her, og livsspiren kommer fra Gud. Skjønner? Og se på den lille livsspiren som kommer opp blant alle de andre livsspirene og snor seg rundt dem, rett forbi dem, går over her og finner det fruktbare egget og—og kravler rett inn i det; og resten av dem dør.

¹⁷⁶ Hva om det var slik med menigheten i dag, én ut av en million? Ser dere hvor den ville være? “Trang er den port og smal er den Vei, og det er få som vil finne Den; fordi bred er den vei som fører til fortapelsen, og det er mange som går inn der.”

“Er det sannheten, broder Branham?” Jeg vet ikke, men jeg siterer bare Skriften. Skjønner?

¹⁷⁷ Nå, du er bestemt til Liv. Du ser Det hvis du er bestemt til å se Det. Hvis du ikke er bestemt til å se Det, vil du ikke se Det. Sa: “De har øyne, men de kan ikke se, ører og kan ikke høre.” Hvor takknemlige dere skulle være, menighet! Hvor dere skulle få det rett i disse tingene! Hvor dere skulle være i brann for Gud! For at dine øyne ser hva du ser, dine ører hører de tingene du ser. Lederskap! Hvorfor kom du hit i kveld for å høre et Budskap som Dette? Jeg er stemplet i hele verden, av menighetene, som en “fanatiker”. Hvorfor kom du? Den Hellige Ånd ledet deg hit (ser du? ser du?) for å høre. Omskjære! Skjær bort tingene av verden, ta imot lederskapet til Jesus Kristus, ellers vil du gå fortapt så sikkert som noe.

¹⁷⁸ Du kan velge din oppførsel. Hvordan du oppfører deg, det er opp til deg.

¹⁷⁹ Du kan velge din kone. Du går ut og velger din kone. Ønsker du å få deg en kone, bør du velge en som passer inn med din . . . til det du ønsker din . . . planlegger at ditt fremtidige hjem skal være. Kunne du forestille deg at en mann, en kristen mann, går ut og tar en av disse moderne Rickettaene til kone? Hmh? Kunne du forestille deg det? Hva tenker mannen på? Hva slags hjem vil han få hvis han tar en stripperske, en stripperske fra gaten her ute, en gate-prostituert? “Åh”, sier du, “nå, vent et øyeblikk”. Hvordan kler hun seg? Skjønner? Skjønner? Kler hun seg i shorts og slikt, er hun en gate-prostituert. “Åh”, sier du, “nå, broder Branham!” Åh, de små, trange skjortene som det ser ut som du er presset inn i, gate-prostituert.

¹⁸⁰ Jesus sa: “Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har drevet hor med henne i sitt hjerte.” Da må han stå til ansvar for det. Hva gjorde hun? Hun viste seg fram. Hvem er skyldig? Tenk på det.

¹⁸¹ Du sier: “De lager ingen andre klær.” De har stoff og symaskiner. Ingen unnskyldning. Hmh-hm. Det er helt riktig.

¹⁸² Nå, jeg ønsker ikke å såre dere. Og dette er ingen spøk, dette er SÅ SIER HERREN fra Skriftene. Det er helt sant, venn. Jeg

er en gammel mann, jeg har ikke så lenge igjen her, men jeg må fortelle dere Sannheten. Hvis dette er mitt siste budskap, er det Sannheten. Skjønner? Ikke gjør det, søster. Ikke gjør det, broder.

¹⁸³ Og dere som klynger dere til en—en læresetning og vet at Guds Ord blir stadfestet rett foran dere. Dåpen i Den Hellige Ånd og disse realitetene som vi har i dag, og så, på grunn av læresetningen deres, så avviser dere Det? Hvordan kan du være en sønn av Gud og fornekte Guds Ord, som er forutsagt for denne siste tiden som vi lever i? Hvordan kan du gjøre det? Hvordan kan Bibelen kalle denne . . .

¹⁸⁴ Som jeg fortalte i går kveld, om en—en konge engang, nede i Sør, da de fargede der nede ble solgt som slaver. Ja, det var omtrent bare som et—et bruktbilmarked, du fikk en salgsregning på dem. Og jeg ble forskrekket, på et lite sted . . . Jeg leste en dag om en—en salgsagent som kom for å kjøpe noen, og han sa: “Vel, nå, jeg vil gjerne . . .” De var triste, du måtte piske dem for å få dem til å arbeide, fordi de var borte fra hjemmene sine. De var solgt, slaver. Og de var i et fremmed land de ikke visste noe om, og de ville aldri komme hjem igjen, og de var triste. Du måtte piske dem, for å få dem til å arbeide. Men denne salgsagenten kom til en bestemt plantasje.

¹⁸⁵ Det var en ung kar der med fremskutt bryst, løftet hode, du trengte ikke piske ham. Han var straks på pletten, og han holdt moralen opp hos de andre.

Salgsagenten sa: “Jeg vil kjøpe ham.”

¹⁸⁶ Han sa: “Han er ikke til salgs. Kan ikke. Du kan ikke kjøpe ham, for han er ikke til salgs.”

¹⁸⁷ Han sa: “Vel, hva gjør ham så annerledes?” Sa: “Er han sjefen over de andre?”

Sa: “Nei.”

Sa: “Gir du ham annerledes mat?”

¹⁸⁸ Sa: “Nei. Han er en slave, han spiser der ute i messa med de andre.”

Sa: “Hva er det som gjør ham så annerledes?”

¹⁸⁹ Han sa: “Jeg lurte på det selv, før jeg fant det ut. Over i Afrika (der de kom fra, der Boerne kjøpte dem og førte dem over hit og solgte dem som slaver), der borte er faren hans kongen i stammen. Og selv om han er en fremmed, borte fra hjemmet sitt, så vet han at han er sønnen til en konge. Så han oppfører seg på den måten.”

¹⁹⁰ For en irttesettelse til kristenheten! Det er meningen at vi skal representere Gud og Evig Liv. Det er bare én form for Evig Liv, og det er Gud. Han alene har Evig Liv. Og vi er produkter av Ham, fordi vi er gener av Hans Ånd. Da burde vi oppføre oss, kvinner og menn, som Bibelen sier at vi skal gjøre. Ikke

som Jesabeler fra gaten, og Rickys fra organisasjoner; men som kristne gentlemen, sønner og døtre av Gud, født av Guds Ånd, som manifesterer Lyset i vår tid og sprer Det ut. Det er helt riktig.

¹⁹¹ Hvor langt vi har glidd bort fra Det! Hvorfor? Det samme som denne gutten gjorde her. Han forkastet, avviste Evig Liv, fordi Det ville koste ham hans sosiale status, Det ville koste ham hans—hans—hans luksus med penger, Det ville koste ham hans fellesskap i menigheten, Det ville koste ham mange ting. Han visste hva Det ville koste ham, han var en fornuftig gutt, og han kjente at han ikke klarte å betale prisen. Likevel tenkte han: “Jeg vil bare stole på religionen min og fortsette videre.” Men nede i hjertet sitt visste han at det var noe ved Jesus Kristus som var forskjellig fra prestene på den tiden.

¹⁹² Og ethvert Budskap som har kommet inn, et ektefødt Budskap fra Gud, er forskjellig fra den gamle trenden. Da Guddommelig helbredelse gikk ut, for ikke lenge siden, la dere merke til hvordan etterlignerne fulgte etter det? Skjønner? Og alle sammen er i disse organisasjonene og holder seg der. Er det noen som vet at det måtte følge et Budskap etter det? Ja, Gud underholder oss ikke! Han fanger oppmerksomheten vår med noe, og når Han fanger oppmerksomheten vår, så presenterer Han Sitt Budskap.

¹⁹³ Se da Han først kom til jorden og begynte Sin tjeneste, “Å unge Rabbi, vi vil at Du skal komme hit til menigheten vår. Vi . . . Kom ned hit.” Den unge Profeten. “Åh, vi vil at Du skal komme hit. Kom hit.”

¹⁹⁴ Men en dag stod Han fram og sa: “Jeg og Min Far er Ett.”

¹⁹⁵ “Åh, du store! Han gjør Seg Selv til Gud.”

¹⁹⁶ “Hvis dere ikke eter Menneskesønnens Kjøtt og drikker Hans Blod, har dere ikke Liv i dere.”

¹⁹⁷ “Han er en vampyr! Vi vil ikke ha noe med det å gjøre.”

¹⁹⁸ Apostlene ble der; tusenvis forlot Ham, men apostlene var bestemt til Liv. Han sa det. De kunne ikke forklare Det; de trodde Det. De holdt seg rett til Det, for de sa: “Intet menneske kunne gjøre disse gjerningene.”

¹⁹⁹ Selv prestene forstod det. Nikodemus sa: “Vi vet” (Sanhedrin-rådet) “at intet menneske kan gjøre disse gjerningene hvis det ikke er fra Gud.” Skjønner?

²⁰⁰ Peter sa på Pinsefestens Dag: “Jesus fra Nasaret, en Mann utpekt av Gud iblant dere. Gud var med Ham.”

²⁰¹ Se i Skriftene, hva Skriftene sa ville skje. Jesus sa: “Gransk Skriftene, for dere tror dere har Evig Liv i Dem. Det er De som vitner om Meg. Hadde dere kjent Moses, hadde dere kjent Meg, for Moses skrev om at Jeg ville komme, i den skikkelsen Jeg ville komme i.” Han kom som Menneskesønnen.

²⁰² Han kommer i tre navn, som Gud. Tre (som Far, Sønn og Hellig Ånd), samme Gud, det er tre attributter.

²⁰³ Nå, så også rettferdiggjørelse, helliggjørelse . . . ; Luther, Martin, og—og pinsevennene; samme ting: tre attributter, tre stadier, tre menighetstider.

²⁰⁴ Samme ting: vann, blod og ånd. Åh, når du går videre, er det de tre elementene som fører deg tilbake til kroppen. Slik det fører deg fra din naturlige fødsel, er det et bilde på din åndelige fødsel. Babyen blir født, det første er vann, det neste er blod og så liv. Det er slik du kommer inn i Guds Rike, den samme måten. Skjønner? Det er slik Menigheten kommer inn, den samme måten. Det samme. Legg nå merke til, at ved disse tre tingene har Gud dannet Sitt . . . danner Sitt legeme.

²⁰⁵ Nå ser vi her, at du har rett til å ta dine valg. Du velger jenta du ønsker å gifte deg med; aksepterer hun deg, helt fint.

²⁰⁶ Så en annen ting, du har et valg om du vil leve eller om du ikke vil leve. Nå velger du mellom Liv og død. Du kan leve.

²⁰⁷ Den gutten hadde det valget. Han var vellykket i alt annet, en religiøs mann, men han visste at når det . . . Han sa det om seg selv: “Jeg har holdt disse budene siden jeg var en ungdom”, men han visste at han ikke hadde Evig Liv. Skjønner? Og han hadde et valg til å ta imot Det eller forkaste Det, og han avviste Det. Det var den mest skjebnesvangre feilen han noensinne kunne gjøre. Det andre hadde ingen verdi. Det, det har ingen verdi, med mindre du tar Det valget.

²⁰⁸ La oss nå følge ham i hans valg og se hvor det førte ham. Nå, se hva han valgte. Nå, hør her, han var—han var en rik mann, han var en forretningsmann, han hadde en lederstilling, og han var en religiøs mann. Alt det!

²⁰⁹ I dag ville vi sagt: “Å du, han er en ekte metodist, eller baptist, eller en pinsevenn. Han—han er en kjernekar, virkelig hyggelig gutt. Flott!” Du kunne ikke si noe på ham; vennlig, hyggelig, omgjengelig og alt mulig. Ikke noe umoralsk ved ham. Sannsynligvis verken røykte, drakk eller løp han rundt på show og danser, og hva enn vi ville kalle det i dag, som vi ville regne som en kristen. Men det er ikke Evig Liv ennå! Det er ikke det vi snakker om. Han kan ha vært trofast mot menigheten sin, noe han sannsynligvis var. Men, ser dere, og hva ledet det ham til? Stor popularitet. La oss si, hvis han var en predikant, kunne han blitt . . . fått en bedre menighet. Han kunne ha blitt statspresbyteren eller en biskop. Skjønner? Det leder deg til popularitet, og det ledet ham til rikdommer og til berømmelse.

²¹⁰ Det kan føre til det samme i dag, du har et stort talent til å synge. Jeg tenkte på den unge mannen, som sang den sangen her for en stund siden; hvordan han hadde gitt det til djevelen, og nå tar han det tilbake . . . Og hvilken forskjell på ham og Elvis Presley og noen av disse. Pat Boone og en slik gruppe, Ernie Ford,

disse karene, store sangere; og tar talentene sine, de Gudegitte talentene, og bruker det til å inspirere djevelens gjerninger. Det er riktig. Noen store sangere selger sine Gudgitte talenter for berømmelse i denne verden, for å bli noen. Hvordan kan du bli noe mer “noen” enn det, å bli noen, enn å være en sønn av Gud?

211 Jeg bryr meg ikke om du eier hele byen, hele verden, og du ikke har akseptert det Evige Livs lederskap ved Den Hellige Ånd (Kristus), hvordan skal du . . . Hvem er du uansett? Du er et dødt menneske, død i synd og overtredelser! Så religiøs du bare vil; så trofast mot menigheten du bare vil; predikant, om du vil være på talerstolen; men om du avviser det, dør du!

212 Han var en stor suksess. Han var en stor suksess her i dette livet. Ja visst. Vi finner ham der vi ser . . . Så finner vi denne karen, at han gikk . . . Vi følger ham litt, og vi ser hvor vellykket han var. Og vi følger ham gjennom Bibelen. Vi legger merke til at han—han . . . Vi ser at han var en rik mann. Han eide flotte, store eiendommer, han vartet opp dommeren og borgermesteren i byen, eller den slags. Han er på toppen av taket sitt, og han har store festmiddager; og har rikelig med servitriser og kvinner, jenter, og alt annet, rundt seg. Og det er en tigger som ligger ved porten, som heter Lasarus. Han feier til seg smulene. Vi kjenner historien. Deretter blir han stadig mer vellykket, akkurat som menighetene blir i dag.

213 En forretningsmann som sitter her, fortalte meg at: “Rett her i California, må kirken fortelle fagforeningen hva de skal gjøre.” Ser dere, det blir kirke og stat igjen. Det er rett over dere. Ser dere, dere er rett i det, og dere tar dyrets merke uten å vite det.

214 Om dere noensinne har kjøpt ett av lydbåndene mine, få tak i dette, når jeg kommer—når jeg kommer hjem, *Slangens Spor*; og dere vil se hvor det er, ser hvor dette ender opp. Drar hjem for å tale nå, om Herren vil. Det blir nok rundt fire timer, så jeg kunne ikke ha holdt det på et møte slik som dette. Jeg må dra opp dit hvor menigheten holder ut med meg så lenge, med tålmodighet. Legg merke til det. Men nå kan du lytte til lydbåndet en gang hjemme hos deg selv.

215 Merk dere dette, nå ser vi at han var veldig fremgangsrik. Så ser vi ham senere, da han hadde blitt enda mer fremgangsrik, så han sa: “Jeg har så mye!” Åh, han ville virkelig vært en kjernekar i denne tid. Ville han ikke? “Til og med låvene mine er så overfylte. Og jeg har så mye at jeg sa: ‘Åh, min sjel, hvil deg.’”

216 Men, det han gjorde i begynnelsen, var at han avviste lederskapet til Jesus Kristus. Hans kirke, hans intelligens, hans utdanning og alt, hadde ledet ham til suksess. Alle jødene elsket ham. Han ga til dem, han hjalp dem, han gjorde kanskje *dette, det* eller *hint*. Men, ser dere, han avviste lederskapet til Jesus

Kristus, det Evige Liv. Og det . . . Bibelen sier, Han sa: “Du dåre, i natt kreves din sjel av deg.”

217 Og nå finner vi ham (det neste stedet) i helvete; mens han løfter øynene sine og ser denne tiggeren, som han hadde kastet ut på gaten, i Abrahams favn. For en skjebnesvanger feil! Hvordan menighetene hadde—hadde—hadde—hadde—hadde lykkes på den veien de hadde gått, men likevel hadde de ikke fått Evig Liv.

218 Minner meg om en preken jeg holdt her for ikke lenge siden, *En tenkende manns filter*. Dere har kanskje fått den. Jeg gikk gjennom skogen, jeg var på ekornjakt (i høst), og jeg kikket ned. Og, selvfølgelig kan jeg ikke nevne sigarettmerket. Dere vet det. Og det lå en—en sigarettpakke der. Og jeg bare gikk forbi den, på utkikk etter . . . i skogen. Og jeg så pakken som lå der, og jeg kikket tilbake igjen, det stod: “En tenkende manns filter, en røykende manns smak.” Jeg bare begynte å gå gjennom skogene.

219 Og Den Hellige Ånd sa: “Snu deg og plukk den opp.”

220 Jeg bøyde meg ned og plukket den opp: “En tenkende manns filter, en røykende manns smak.” Jeg tenkte: “Et amerikansk firma her, som selger død i forkledning, til sine egne amerikanske borgere.” En tenkende manns filter? Du . . . Og en røykende manns smak?

221 Jeg var på Verdensutstillingen, med Yul Bryan . . . Brynner, og dem der oppe, da han utførte alle disse testene. Og han tok en sigarett og gned den . . . på et stykke marmor og tok . . . Tørket av nikotinen og la den på ryggen til en rotte, en hvit rotte, og i løpet av syv dager var den så full av kreft at den ikke kunne gå. Og de sa: “Dere vet, de sier et ‘filter,’” sa, “det er et salgstriks, som selger flere sigaretter.”

222 Det trengs så mye nikotin for å tilfredsstille den djevelen. Det stemmer. Og når du tar en sigarett med filter, så trengs det omtrent fire sigaretter for å erstatte én. Det er et salgstriks for å selge deg flere sigaretter. Du kan ikke få røyk uten at du får tjære; og tjære, får du kreft. Ser dere hvordan det er? Og de blinde amerikanerne som venter på at en kanin skal komme ut av en hatt et sted, de faller for det. Du kan ikke ha det; det er død, jeg bryr meg ikke om hvilken vei du går, det er død uansett hvilken vei du går. “En tenkende manns filter”, en tenkende mann ville ikke ha røyket i det hele tatt, det er riktig, hvis han har noen tanker i det hele tatt.

223 Vel, jeg tenkte at det kan overføres til menighetene. Skjønner? Jeg tror, har Gud et filter? Ja.

224 Og enhver menighet har et filter. Det er riktig. De filtrerer de som kommer inn, og de slipper inn mye død også.

225 Hvordan kunne du noensinne trekke en denominasjon gjennom Guds Filter? Hvordan kunne du gjøre det? Hvordan kunne du trekke en kortklipt kvinne gjennom det Filteret? Si meg

det. Hvordan kunne du noensinne trekke en kvinne i langbukser gjennom Der, når “Det er en vederstyggelighet for henne å ha på seg mannsklær”? Ser dere, Guds Filter ville fange henne opp der ute, Det ville ikke la henne komme inn. (Men menigheten har sine egne filtre.) Så jeg sier at det finnes en tenkende manns Filter, det er Guds Ord, og Det tilfredsstillende en hellig manns smak. Det er riktig, en hellig mann; ikke en kirkemann, men en hellig manns smak. Fordi Det er rent, hellighet, uforsfalsket Guds Ord! Det finnes en tenkende manns Filter. Og kirkemedlem, jeg råder deg til å bruke Det.

226 Fordi det bringer inn verden, og en bit av den er døden. En bit gjennomsyrer, den ene lille surdeigen gjennomsyrer hele deigen. “Hver den som tar ett Ord bort fra Dette, eller legger ett ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.”

227 I Edens hage, hva som forårsaket død og all denne sorgen, enhver hjertesorg, enhver liten, døende baby, enhver dødsralling, enhver sykebil som uler, ethvert sykehus, enhver kirkegård? Var fordi Eva tvilte på *ett* Ord (ikke alt av Det), det bare forvrengte Det. Nå, Gud sa: “Mennesket”, der, “det skulle holde *ethvert* Guds Ord.” Nå, det er begynnelsen av Bibelen.

228 I midten av Bibelen, kom Jesus, og Han sa: “Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av *hvert* Ord som går ut av Guds munn.” Ikke bare deler av Dem, alle sammen.

229 I slutten av Bibelen, Åpenbaringen 22, ga Jesus vitnesbyrdet om Seg Selv. Åpenbaringen av—av Bibelen er Jesus Kristus. Og Han sa: “Hver den som tar *ett* Ord bort herfra, eller legger *ett* ord til Det, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.”

230 Nå, gå gjennom *den* tenkende manns Filter, og du vil få en hellig manns smak, når du kommer ut Derfra. Riktig. Du vil få en hellig smak.

231 Søster, du som kler deg i de klærne, tenk på det. Du kommer til . . . Du sier: “Jeg lever rent for min mann.” “Jeg lever rent for min kjæreste.” “Jeg er en anstendig jente.” Men hva med den synderen som kikket på deg? Når han må svare for hor, hvem gjorde det? Ser du, du vil være skyldig. Se, det er skrevet i Ordet, så det er . . . Skjønner? Åh, vær en tenkende kvinne. Vær en tenkende . . .

232 Du kan si: “Det kan . . .” Vel, hva om det skulle være slik? Han sa så, og ett Ord kan ikke feile. Skjønner?

233 En stor mann sa til meg for ikke lenge siden, kalte meg inn på rommet sitt, sa: “Jeg skal legge hendene på deg, broder Branham. Du ødelegger tjenesten din ved å forkynne slike ting.”

234 Jeg sa: “Enhver tjeneste som Guds Ord ødelegger, fortjener å bli ødelagt.” Skjønner?

235 Han sa: “Jeg vil legge hendene på deg.” Sa: “Du ble utsendt for å be for de syke.”

236 Jeg sa: “Tror du på de tingene, broder?”

Han sa: “Nei. Men det er ikke vår oppgave.”

Jeg sa: “Hvem sin oppgave er det da?” Skjønner?

“Vel”, sa han, “det er pastorens oppgave.”

237 Jeg sa: “Se på forsamlingen.” Hm-hmh. Det er riktig. Skjønner?

238 Hvert år jeg kommer, forkynner jeg disse tingene, og jeg tenker: “De vil helt sikkert få tak i Det”, neste år jeg kommer tilbake, er det flere enn noensinne. Skjønner? Det er riktig. Det viser bare at “Mange er kalt, men få er utvalgt”.

239 Lederskapet er Den Hellige Ånd, venn. Det leder deg og fører deg til hele Sannheten, når Han Den Hellige Ånd er kommet. Nå, tenk på det. Ta den tenkende manns Filter, det er Bibelen. Ikke trosbekjennelsen din, ikke menigheten din; du vil gå fortapt. Ta den tenkende manns Filter.

240 Det var der gutten ikke tenkte. Han valgte kirkefilteret. Han ble populær, en stor mann: “Men han løftet opp sine øyne i helvete og var i pine.”

241 Ta du den tenkende manns Filter nå, Jesus Kristus, Ordet, og du vil ønske en hellig persons smak, for Det vil tilfredsstille det. Hvis du har Den Hellige Ånd i deg, så tilfredsstiller Dette den.

242 Hvis Den Hellige Ånd ikke er der, sier du: “Åh, vel, jeg tror ikke det spiller noen rolle.” Se hva du gjorde akkurat der! Det samme som Eva gjorde. Du er rett tilbake på det samme stedet.

243 Nå, la oss gå litt videre. La oss nå ta . . . forlate den mannen der, som ikke brukte den tenkende manns Filter. Han nektet å ta imot Jesu Kristi lederskap, til Evig Liv.

244 La oss nå ta en annen rik, ung forretningsmann, en mann i lederstilling med samme mulighet som denne mannen hadde. Og tok imot Det, han tok imot lederskapet til Kristus. Nå, det er to av dem i Bibelen som vi skal snakke om. Den ene så vi avviste Det, la oss nå ta denne mannen: en annen rik, ung forretningsmann, og en stormann. Og han tok imot Lederskapet.

245 Skriften forteller oss om denne karen, hvis dere ønsker å skrive det ned, i Hebreerne 11,23 til 29.

. . . Moses, ved tro *nektet å kalles sønn av Faraos datter.*

Han valgte heller å lide Guds lidelser . . .

Han holdt Kristi vanære for en større rikdom enn alle skattene i Egypt . . .

246 Ser dere, han tok imot Evig Liv. Moses anså Kristi vanære som en større rikdom enn alle skattene verden hadde. Moses anså Det som det største. Nå, denne rike mannen gjorde ikke det.

247 Og Moses var en rik, ung fyrste, som skulle bli en Faraos sønn og var arving til tronen. Og han kikket ut på det umulige, en flokk med gjørmearbeidere, en flokk med slaver. Men ved tro så han Guds løfte, gjennom Ordet, "At dette folket ville oppholde seg i et fremmed land i fire hundre år, men ville bli ført ut med en mektig hånd." Og han anså Det (halleluja) som større rikdom enn alle skattene i Egypt, for han ga avkall på Egypt uten å vite hvor han skulle. Han var ledet av Kristus. Han ga avkall!

248 Og han hadde en fot på tronen, og han kunne ha blitt—blitt den neste Faraoen i Egypt. Men han aktet Kristi vanære. Vanæren! Å bli kalt den "raringen", bli kalt den "fanatikeren", å ta sin plass blant gjørmearbeiderne og fanatikerne; fordi han så at tiden for at Skriftens løfte skulle bli oppfylt, var kommet da.

249 Og Å menighet, våkne opp! Kan dere ikke se det samme i kveld? Tiden som er blitt lovet er over oss. Anse Jesu Kristi vanære som større rikdom enn alle slags fellesskap; selv om det tar far og mor, menighet, alt annet. Følg Åndens lederskap!

250 La oss følge denne Kristus i noen få, denne Moses en liten stund, som gjorde det; la oss se på livet hans. Først av alt, da han hadde valgt å ta Kristi vanære og gi avkall på utdannelsen sin, gi avkall på all visdommen sin . . . Han var opplært i all visdommen til egypterne. Og all sin popularitet, tronen sin, septeret sitt, kongeverdigheten sin, kronen sin, alt han hadde, han avviste det!

251 Og denne andre karen ville ha det og avviste Kristus; og denne mannen avviste det og tok imot Kristus. Og hva skjedde umiddelbart? Han måtte atskille seg.

252 Halleluja! Ordet betyr "Priset være Gud!" Det er så synd at vi glemmer det.

253 Han avviste tronene og populariteten. Han kunne ha fått unge jenter i . . . koner i hundrevis, og han kunne ha fått gravsteder under . . . Ja, Egypt regjerte over hele verden. Verden lå rett ved hans føtter, og han var arving til alt sammen. Men ved å se i Skriften, og han så tiden han levde i, og han kjente at det var Noe i ham, den forutbestemte Guds Sæd som begynte å virke!

254 Jeg bryr meg ikke om hvor populær du kan være, eller hvor *slik* du kan være, du kan være en presbyter, du kan være en pastor, du kan være en *dette*, *det* eller *hint*, men hvis det Evige Livs Ord ved Guds Ord har blitt forutbestemt inn i deg, og du ser det for hånden, begynner det å virke, beveger seg ut slik. [Broder Branham knipser med fingeren flere ganger—Red.] Begynner å komme ut! Begynner å skjønne Det!

255 Og han nektet å bli kalt sønn av Faraos datter, fordi han anså Kristi vanære som større rikdom enn alle skattene i Egypt eller verden. Han høyaktet Det. Se hva han gjorde, han fulgte Den. Ut,

snart ble han jaget bort fra sitt folk, menneskene som en gang elsket ham.

256 Det kan koste deg alt du har. Det kan koste deg hjemmet ditt, Det kan koste deg dine vennskap, Det kan koste deg symøtet ditt, Det kan koste deg din plass i Kiwanis. Det kan det. Jeg vet ikke hva Det vil koste deg, men Det vil koste deg alt som er verdslig eller hører verden til. Du vil måtte atskille deg fra alt som er verdslig. Du vil måtte gjøre det.

257 Moses la alt til side og dro ut i ørkenen med en stav i hånden. Amen! Dag etter dag gikk. Og lurte på om han tenkte at han hadde gjort en feil? Nei.

258 Mange ganger begynner folk, og de sier: "Åh, jeg vil gjøre det. Ære være Gud, jeg ser Det!" La noen le av deg og gjøre narr av deg: "Jeg tok sannsynligvis feil."

259 Han sa: "De som ikke kan tåle tuktt, er uekte barn og ikke Guds barn." Ser dere, de har blitt revet med av følelsene. Ser dere, sæden som jeg snakket om for en stund siden, den sjelen var ikke der til å begynne med. Den var salvet med Ånden, og han gjorde alt mulig. Åh, du, de . . . Når din ånd er salvet, kan du . . . Det er den virkelige, ekte Hellige Ånd, og du kan fremdeles være en djevel.

260 "Åh", sier du, "broder Branham!"

261 Falske profeter! Bibelen sier: "Det vil være falske profeter i de siste tider." Jesus sa: "Det skal stå fram falske kristuser." Ikke "falske Jesuser", nå, ingen hadde godtatt det; men "falske kristuser". *Kristus* betyr "de salvede". Falskt salvet; de er salvet, men innerst inne er de falske og gjør store tegn og under, taler i tunger, danser i Ånden, forkynner Evangeliet.

262 Judas Iskariot gjorde det! Simon . . . eller nei, jeg beklager . . . Kaifas profeterte! Bileam, hyklerin! Ja visst, gjorde alle tegnene og alt, alle de religiøse handlingene.

263 Men, ser dere, setter du et tistelfrø og et hvetefrø i det samme bedet og heller vannet ned over dem og salver dem, vil de fryde seg begge to. Begge to vil vokse av det, det samme vannet. "Solen skinner på de rettferdige og de urettferdige, og regnet faller på de rettferdige og de urettferdige, men ved deres frukter skal dere kjenne dem." Hvordan kan du gjøre annet enn å komme på linje med Ordet? Amen. Ser dere hva jeg mener? "Vannet faller på de rettferdige og de urettferdige", salvede.

264 Jesus sa: "De vil komme til Meg på den dag og si: 'Herre! Herre! Har jeg ikke kastet ut djevlene? Har jeg ikke profetert? Har jeg ikke gjort store ting i Ditt Navn?'" Han vil si: "Vik fra Meg, dere som gjorde urett, Jeg kjenner dere ikke engang. Gå inn til evig helvete, som er beredt for djevelen og hans engler." Ser dere? Hvilket Ord! Falske. Tilber til ingen nytte, strever til ingen nytte. Hvorfor gjør du det når du ikke trenger å gjøre det? Hvorfor

godta en erstatning når Himlene er fulle av det ekte? Skjønner? Du trenger ikke gjøre det.

²⁶⁵ Nå ser vi at Moses var salvet, ikke noe kunne få ham til å snu. Hans egne brødre avviste ham; det stoppet ham ikke. Han gikk rett ut i ørkenen. Og en dag der ute, møtte han Gud ansikt til ansikt, med en Ildstøtte hengende i en busk. Sa: "Moses, ta av deg skoene, for grunnen du står på er Hellig. For Jeg har hørt klageropene til Mitt folk, og Jeg har hørt deres sukk, og Jeg husker Mitt løfte i Ordet. Og Jeg kommer ned, og Jeg vil sende deg ned dit for å føre dem ut." Ja visst. Han møtte Gud ansikt til ansikt, han snakket med Ham. Han ble utsendt av Gud.

²⁶⁶ Gud kom rett tilbake, den samme Ildstøtten, og stadfestet profeten som stod der på fjellet; for å bevise at det var, da Han tok hendene hans og utførte alle slags mirakler og slikt. Åh, de hadde etterlignerne. Åh, ja visst. Der var Jambres og Jannes, like i nærheten, og gjorde det samme som de gjorde. Men hvem var originalen? Skjønner? Hvor begynte det? Kom det fra Ordet? Var det tiden?

²⁶⁷ Og vet dere at det samme er lovet igjen i de siste dager? "Som Jambres og Jannes stod Moses imot, slik vil også disse mennene gjøre, som er fordervet i sitt sinn og ikke holder mål i Troen." Ser dere, i de siste dager. Og gjør det samme, (etterligner alt), rett i den samme grøfta, "som grisen velter seg i gjørma, og hunden går til sitt spy."

²⁶⁸ Dere pinsevenner som kom ut av disse organisasjonene for mange år siden og forbannet dem, fedrene og mødrene deres; og dere gikk hen og gjorde det samme som de gjorde, og nå er det akkurat samme gjørme og spy. Skjønner? Hvis det fikk Menigheten til å spy det ut i den tidlige pinsetidsalderen, vil det få Den til å spy det ut igjen i dag. Skjønner? På den andre siden, må det skje, det er agnen, som må komme. Kvasten kan ikke være det eneste; agnen må komme, ser dere, bæreren. Nå lever vi i de siste dager, se på tingene som er lovet for tiden.

²⁶⁹ Se hvordan Moses ble stadfestet. Vel vitende! Da han kom ut der, vendte noen av hans egne brødre seg imot ham, ønsket å danne en organisasjon. De sa: "Du oppfører deg som du er den eneste hellige mannen iblant oss." "Hele forsamlingen er hellig", sa Kora, Datan. "La oss velge ut menn og gjøre noe."

²⁷⁰ Moses, han . . . Jeg syntes synd på ham. Han gikk ned, sa: "Herre . . ." Falt ned foran alteret og sa: "Herre!"

²⁷¹ Gud sa: "Skill deg fra dem. Jeg har fått nok av det." Bare åpnet opp jorden og slukte dem opp. Det er alt. Ser dere, han kjente sitt oppdrag.

²⁷² Gud handler ikke med organisasjoner, Han handler ikke med grupper. Han handler med enkeltpersoner. Det stemmer. Alltid. Ikke i grupper; enkeltpersoner, én person. I de siste dager, sa Han: "Jeg står ved døren og banker, og om noen . . ." (ikke "noen

gruppe”) “. . . noen hører Min Røst, vil Jeg . . . og hører Meg, vil Jeg komme inn til ham og holde måltid.” Ser dere: “Om noen kan høre.”

273 Hvordan kan—hvordan kunne denne mikrofonen gjengi stemmen min der ute, med mindre den var laget for det? Jeg kunne rope til veggen med full hals, og ingenting ville ha skjedd. Fordi denne er bestemt og dannet, skapt som en mikrofon. Og hvis Guds Ord er i deg fra Guds forutbestemmelse, i deg, “Mine får hører Min Røst. De kjenner Min tid. En fremmed vil de ikke følge.” Skjønner? Det må være det først. “Alle som Faderen har gitt Meg, de vil komme.” Alle sammen, ser dere.

274 Så han går videre, og her er han ved livets slutt. Han gikk bare . . . Merk dere da han kom til veis ende.

275 Og vi skal avslutte nå, for det begynner å bli sent, tjuufem minutter på ti. Legg merke til det. Nå, hjemme er det tidlig. Rundt klokken to eller tre, begynner vi å si: “Hør her, det begynner å bli litt sent.” Skjønner? Skjønner? Men nå, jeg har forkynt mang en natt, gjennom hele natten.

276 Paulus forkynte dette samme Evangeliet i sin tid, og en ung mann falt ned fra en—en vegg og mistet livet. Og Paulus, med den samme salvelsen, med det samme Evangeliet, la kroppen sin på ham, han kom til liv igjen. De var interesserte. Menigheten ble dannet. Noe skjedde. Se hva som skjedde her.

277 Moses, da han kom ned . . .

278 Denne rike mannen, da han kom ned, eller, den unge rådsherren som vi snakket om, meget religiøs og tilhørte kirken og alt, fin, utdannet, en fin forretningsmann og alt, da han kom til veis ende, begynte han å rope: “Det er ingen steder å gå!” Hvor er lederskapet hans? Han hadde blitt ledet av kirken sin, som er død. Han hadde blitt ledet av den døde verden, og han kunne ikke gå til noe annet sted enn det verden hadde forberedt: helvete.

279 Men her kommer Moses, en trofast tjener som anså Kristi vanære som større rikdom enn alle skattene i Egypt. Han kom til veis ende, som en gammel mann, hundre og tjuer år gammel. Gikk opp på fjellet, og han visste at døden lå foran ham, og han så inn over det lovede land. Og han kikket; og ved hans side, var hans Leder, Klippen. Han steg opp på Klippen, og Guds Engler bar ham bort til Herligheten—Guds Herlighet, inn til Guds favn. Hvorfor? Åtte hundre år senere, var han fremdeles ledet av Lederen sin.

280 Vi finner ham borte på Forklarelsens Berg, står der sammen med Elias og snakker med Jesus, før Han gikk til korset, åtte hundre år etter sin død. Den—den Ene som han aktet, vanæren i hans tjeneste, som større rikdom enn all populariteten i verden og alle pengene i verden, Lederen hans ledet ham fremdeles. Åh, du! Han var ledet! Lederen hans, Han ledet gjennom døden, dødens skygger. Han ble ledet til graven. Hundrevis av år

senere, stod han der igjen, fordi han i sin ungdom hadde valgt lederskapet til Den Hellige Ånd. Hans navn vil være stort når Egypt eller rikdommer ikke finnes mer. Når pyramidene er støv, og når Egypt ikke er Egypt mer, vil Moses være udødelig blant menneskene, fordi han aksepterte lederskapet til Kristus i stedet for å gå den veien menigheten hans gikk.

²⁸¹ Det er andre som gjorde det samme. Se på Enok. Han vandret med Gud i fire hundre år, og da hadde han et vitnesbyrd om at “han behaget Gud”. Gud hadde bekreftet det og sagt: “Du trenger ikke dø, bare kom Hjem i ettermiddag.” Og han reiste opp.

²⁸² Og Elias. Etter å ha skjelt ut kortklipte kvinner og slikt, som han gjorde på sin tid, Jesabeler med sminke på seg, etter at han hadde fått nok av det og—og hadde gjort alt han kunne, og alle prestene gjorde narr av ham og alt annet, gikk han ned til elven en dag. Og rett over elven var hestene bundet til en busk der borte, en ildvogn og hester av ild. Han trådte oppi, og kastet kappen sin til den neste profeten som skulle følge ham og dro opp til Himmelen. Han aksepterte det Evige Livs lederskap, for det var Kristus som var i Elias. Åh! Ja, sir!

²⁸³ Hva var det? “Følg Meg!” Nå må du velge *din* leder. Du er nødt til å velge det, venner. Se i Guds speil, Bibelen, og se hvor du er i kveld.

²⁸⁴ En liten historie. En liten gutt, en gang, bodde ute på landet. Han hadde aldri sett et speil, og han kom inn til byen for å besøke sin mors søster. Og hun hadde et hjem . . . og de gammeldagse hjemmene pleide å ha et speil på døren; jeg vet ikke om dere husker det eller ikke. Men denne lille gutten, han hadde aldri sett et speil. Så han lekte rundt i huset, og han kikket inn i . . . “Hm?” Han kikket på den lille gutten. Og han vinket, og den lille gutten vinket. Og han dro i øret sitt, og den lille gutten dro i øret sitt. Og videre på den måten. Han gikk stadig nærmere, og han snudde seg rundt og sa: “Mamma! Det er meg!” Det er meg.

²⁸⁵ Hva ser *du* ut som? Hva følger *du*? Hva har vi gjort? Du må velge din *leder*. Velg i dag. Velg Livet eller døden. Ditt valg vil avgjøre ditt Evige bestemmelsessted, det du velger. Husk, Jesus sa: “Følg Meg.” Og du er invitert til å gjøre det i kveld. Og for å følge Ham til Evig Liv, må du komme på Hans betingelser, det er riktig, Ordet. Ikke på trosbekjennelsen, ikke på meningsmålingene, ikke på det noen andre mener om Det, men på det Gud sa om Det.

²⁸⁶ Du sier: “Vel, broder Branham, jeg kjenner en kvinne som er godheten selv, hun gjør *dette*. Jeg kjenner en mann som gikk gjennom *dette*.”

²⁸⁷ Jeg kan ikke hjelpe for hva de har gjort. Guds Ord, Han sa: “La ethvert menneskes ord være løgn, og Mine være Sannhet.” Du må komme på Hans betingelser, komme på Hans vilkår,

Ordet. Du kan ikke komme gjennom trosbekjennelse. Du kan ikke komme gjennom denominasjon. Du kan ikke blande Det på den måten. Det er bare én ting du kan gjøre: akseptere Det på Hans betingelser, at du er villig til å dø til deg selv og alle dine tanker og følge Ham. “Kvitt deg med alle tingene av verden og følg Meg.”

²⁸⁸ Jeg vet at det er et strengt, skarpt Budskap, broder. Men jeg kom ikke hit og valgte et—et budskap til folket, bare for å prøve å få dem til å synge, rope, skrike. Jeg har vært i hedenske møter der de har gjort det samme. Jeg er interessert i livet ditt. Jeg er en Guds tjener som må stå til ansvar for Gud en dag, og tjeosten som Herren har gitt meg, har stadfestet seg selv tusenvis av ganger fremfor dere.

²⁸⁹ Husk, Jesus sa: “Følg Meg. Følg Meg. Kvitt deg med det du har og følg Meg.” Og det er den eneste måten å få Evig Liv på. Det var det eneste botemiddelet Han ga denne mannen, var det eneste botemiddelet Han ga denne forretningsmannen, det er det eneste botemiddelet Han gir hvem som helst. Hans valg, når Han tar Sin avgjørelse, er det fullkomment hver gang. Og vi må følge *Ham*, det er den eneste måten å få Evig Liv på. Så Guds lederskap er: følg det stadfestede Ordet for tiden ved Den Hellige Ånd.

La oss bøye våre hoder.

²⁹⁰ Jeg vil stille dere et spørsmål, og jeg vil at dere skal være helt ærlige. Jeg vil at søsteren skal spille denne for meg: *Jeg kan høre min Frelser kalle*. Jeg vet at det er et gammeldags alterkall. Og broder, søster, som vi ser, bare se på hva som skjer i dag. Med deres hoder bøyd nå, bare tenk et øyeblikk, se hva som finner sted.

²⁹¹ Leste dere avisen i forrige uke, hva den mannen i England sa? At “Korsfestelsen av Jesus Kristus bare var en bløff, at det bare var arrangert mellom Pilatus og Ham.”

²⁹² Så dere hva denne amerikanske teologen sa? Han sa at “Jesus bare ble bedøvet i søvn med alrunepplanten”. Mange av dere teologer vet det, tilbake der i 1. Mosebok der alrunepplanten ble omtalt. Den vil få deg til å sovne som om du var død, hjertet ditt slår knapt på to eller tre dager av gangen. “Og da de ga Ham eddiken og gallen”, sa de, “at det var alrunepplanten. Og de la Ham der oppe i graven, og Han sov der oppe i tre dager. Og selvfølgelig, da de dro opp dit, fant de Ham gående omkring.” Kan dere forestille dere det? Teologer, seminarer, hykleri. Så hvordan i all verden . . . For det første sier Bibelen at Han avviste den, da de satte eddiken og gallen foran munnen Hans.

²⁹³ Og en annen ting, hvis det var slik, da hvorfor ga de disiplene “som kom og stjal Ham bort”, hvorfor ga de livet sitt som martyrer for Ham? Og falt, regnet seg ikke engang verdige til å dø som Han gjorde; snudde dem opp ned og sidelengs på korsene og

slikt. Og hvis de var . . . visste at Han var en hykler og at de selv var hyklere, hvorfor ville de gi livet sitt for Ham på den måten?

²⁹⁴ Åh, ser dere, det er den intellektuelle tiden vi lever i. Utdannelse, sivilisasjon og den moderne trenden i tiden, er alt sammen av djevelen. “Sivilisasjon av djevelen?” Ja, sir! Bibelen sier den er det. Denne sivilisasjonen har død. “Vil vi ha en sivilisasjon som denne i den andre verdenen?” Nei, sir! Vi vil ha en annen slags sivilisasjon. Utdannelse, alle disse tingene, de er av djevelen; vitenskapen fordrer de naturlige tingene og danner noe annet.

²⁹⁵ Se hva de har gjort med dere nå. Når unge damer . . . *Reader's Digest* sa, uken etter . . . for to måneder siden, tror jeg det var. *Reader's Digest* sa at “Unge menn og unge kvinner går gjennom middelalderen, kvinner kommer i overgangsalderen mellom tjue og tjuetvåne år gamle.” En generasjon til, og de vil ikke være annet enn . . . Det vil se fryktelig ut. Skjønner? Hva skapningene vil bli, bløtaktige, skitne. Se på—se på ånden, se hvordan ånden i menigheten har blitt, krysset, giftet seg med verden. Åh, for en tid! Flykt, barn! Flykt! Flykt til Korset! Kom til Kristus, la Ham lede deg.

²⁹⁶ Mens vi har våre hoder bøyd, våre øyne lukket, og vær så snill og bøy ditt hjerte samtidig. Vil du? Jeg ønsker å stille deg et spørsmål. Ser du virkelig på deg selv, i forhold til Gud? Og føler du at du ikke er der du—du burde være i denne stund? For Bortrykkelsen kan komme når som helst. Ser dere, den vil komme.

²⁹⁷ Det vil bare bli, hvis—hvis uttalelsen jeg kom med for en stund siden er riktig, vil det bare bli omtrent fem hundre i Bortrykkelsen, som lever, som vil bli forvandlet. Ja, ser du på hele kristenheten under ett, katolikker og alle, er det bare fem hundre millioner mennesker, ser dere, som kaller seg kristne. Og én ut av en million, er fem hundre mennesker. Det er så mange mennesker som forsvinner hver dag, over hele verden, som vi ikke engang kan gjøre rede for. Ser dere, den vil komme, og dere vil ikke engang vite det. Folk vil fortsette å forkynde og si . . . Ser dere, og det hele vil være over.

²⁹⁸ Slik som Jesus sa. De sa, disiplene sa: “Hvorfor sier de skriftlærde at: ‘Elias først må komme?’”

²⁹⁹ Han sa: “Han er allerede kommet, og dere kjente ham ikke, men de gjorde mot ham det de sa de ville gjøre.”

³⁰⁰ Du vet at du ikke har det rett med Gud, og du ønsker å bli husket i . . . til Gud, at Gud vil sette ditt hjerte rett med Gud. Vil du bare ydmykt nå, i dette stille øyeblikket, løfte dine hender? Jeg bryr meg ikke om hvem du er, vil du gjøre det? Du sier: “Jeg vil løfte mine hender til Gud.” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg.

301 Ser du i Speilet? Jeg spør deg i Kristi Navn, ser du i Guds Speil?

[En broder taler i tunger. En broder gir en tydning—Red.]
Amen.

302 Jeg ønsker å spørre om en ting. Hvor mange her inne er pinsevenner? Løft hånden din, er pinsevenner. Praktisk talt alle sammen. Nå, hvor mange her inne kaller seg kristne? Løft hendene deres, over alt hvor dere er, om du kaller deg en kristen. Visste du at Bibelen talte om dette, at dette ville skje?

303 Dette skjedde til og med i Det gamle testamentet da de lurte på hva de skulle gjøre, hvordan de kunne unngå beleiringen som ville komme. Ånden falt på en mann, og han profeterte og fortalte dem hvor de skulle møte fienden, og hvordan, hvordan beseire fienden. Det var Det gamle testamentet, samme som Det nye.

304 Nå, noen av dere sier kanskje: “Den mannen, åh, det stemte ikke.” Men hva om det er slik? Du sier: “Åh, jeg har hørt det før.” Men hva om *dette* stemmer? Ser dere, det beviser bare at det er mange her inne som trenger en hjerteforandring, hvis det var Den Hellige Ånd som talte. Det er ting som må gjøres, så nå er det opp til deg.

Akkurat som jeg er, uten noe å komme med,
Enn at Ditt Blod ble utgytt for meg,
Og at Du byder . . .

Det er saken, Han kalte deg akkurat da.

. . . til Deg,
Å Guds Lam, . . .

“Jeg vil ta bort det gjenstridige hjertet, og gi deg et kjødhjerte, som vil overgi seg til Meg.” Skjønner?

. . . kom!
Du vil ta imot meg, akkurat som jeg er,
Vil . . .

Vil du ta ditt valg i kveld? Du kan velge det du vil.

. . . rens.

Du sier: “Jeg har hørt det før.” Men dette kan være *siste* gang du hører Det.

Fordi jeg tror Ditt løfte,

De gammeldagse alterkallene, de er ute av moten i dag, men Gud virker fremdeles i dem. Kan du ikke føle at Den virker på deg, menighet?

. . . jeg kommer!

305 [Broder Branham begynner å nynne *Akkurat som jeg er*—Red.] Åh, tenk, i dag, hjertene begynner å bli steinharde, fylt med verden, likegyldige, kirkemedlemmer, lunkne, som den rike unge mannen; og vet ikke at den mektige Hellige Ånd står og

banker på døren i denne Laodikea Menighetstid. “Den som hører Min Røst (Ordet), åpner sitt hjerte, Jeg vil komme inn til ham og vil holde måltid med ham.”

³⁰⁶ Og Ånden som talte gjennom denne broderen for noen få minutter siden, sa: “Jeg vil ta det steinhjertet ut av deg og gi deg et kjødhjerte, som er mykt overfor Gud.” Se hvordan det er blitt nå, bare en—en intellektuell følelse. Skjønner? Ikke et mykt hjerte fullt av kjærlighet og mildhet overfor Kristus.

³⁰⁷ Vil du ikke ha et slikt hjerte? Hvordan vil du møte Kristus med en intellektuell forståelse av Ham? Du må ta imot Evig Liv.

... ble utgytt ...

Istandsettelsen ble gjort gjennom Blodet.

Og at Du byder ...

Hva gjorde Han? Utgytte Sitt Blod. Og nå kaller Han deg: “Kom.”

... til Deg,

Å Guds Lam, jeg kommer! Jeg kommer!

³⁰⁸ La oss, enhver kristen, bare løfte hendene våre stille nå og be.

³⁰⁹ Å Gud, vær så snill, Herre, se denne tiden som vi lever i. Åh, det er så vanskelig, Far. Satan har bare gjort så mye med menneskene. Hjertene deres har blitt som stein. Din Ånd taler rett ut; Ditt Ord kommer fram, stadfestes; men den gammeldagse, født på ny-opplevelsen, de er ... det har blitt en denominell, intellektuell forståelse, en masse musikk, masse roping, og en masse spetakkel. Men faktisk har kjødhjertet, Ånden, det Evige Livet, Det har virkelig blitt noe fremmed for menigheten.

³¹⁰ Gud, det knuser mitt eget hjerte, og jeg er en—en synder frelst av Din nåde. Det gjør meg så vondt, Far, å se menigheten som Du døde for, menigheten som Du prøver å gjenløse. Jeg tenker på visjonen som Du nettopp ga meg, om menigheten i De forente stater og andre land. Det var fryktelig å se denne rock-and-roll-strippersken. Men litt senere så jeg en annen komme fram, velsignet.

³¹¹ Jeg ber, Far, at hvis noen av de her i kveld, som er bestemt til Liv, eller ønsker å ta imot Det, må dette være stunden da de vil gjøre det. Gi det, Herre. Knus steinhjertet nå, det gamle hjertet av verden. Og om de ønsker fred, de ønsker noe som tilfredsstillende, noe som gir visshet, må de ta imot Kristi lederskap i kveld, til å lede dem til en—en Fred som overgår all forstand, en Glede som er usigelig og full av herlighet, eller noe som ikke engang døden kan ødelegge. Gi det, Far.

³¹² Nå, med våre hender løftet, lurer jeg på om ... Hvor mange i bygningen nå vil bare si: “Jeg vil stå.” Nå, jeg bryr meg ikke

om hvem som sitter ved siden av deg; Det er Gud som taler til deg. Og du virkelig ønsker å være en ekte kristen. Skjønner? Alt vil . . . Hvis ikke det er en etterligning; åh, jeg ville heller bare gå ut og være i verden. Jeg tror du ville det også.

³¹³ Nå, bare gransk deg selv ved Ordet, ved Budskapet. Gransk hva en ekte kristen skulle være: robust, kjærlig, ikke en av denne moderne kristendommen. Ja, den er bløt, ettergivende, halvdød, råttent, krysset. Ser dere, det er ikke den ekte kristendommen; leve på en hvilken som helst måte og tilhøre menigheten. Ønsker du ikke det skjønne fellesskapet med Kristus, Den Hellige Ånd, at du er . . . at ditt eget hjerte kommer på linje med Ordet og du kommer helt inn i Kristus? Hvis du ønsker det, og vil at Gud skal se ditt standpunkt i kveld rett her i denne gruppen av mennesker, om du bare vil gjøre det.

³¹⁴ Du sier: “Vil det bety noe, broder Branham?”

³¹⁵ Åh, ja. Ja visst, gjør det det. “Hvis du skammer deg over Meg foran menneskene, vil Jeg skamme Meg over deg foran Min Far og de hellige Englene. Men den som bekjenner Meg og står for Meg i dette landet, ham vil Jeg stå for i det Landet. Jeg vil bekjenne ham for Min Far.”

³¹⁶ Nå, uansett hvem du er, kvinne, mann, gutt, jente, hvem enn du er, kristen eller ikke kristen, forkynner, diakon, hva enn du er, hvis du bare vil tro med hele ditt hjerte, i bare et øyeblikk, og bare gjøre dette i kveld, bare for å la Gud vite at du er oppriktig. “Gud . . .”

³¹⁷ “Hør nå her, jeg er en pinsevenn”, sier du. “Jeg er *dette*”, eller hva enn du er. “Jeg praktiserer dans i Ånden. Men, broder Branham, jeg trodde at så lenge vi hadde det, så hadde vi Den.” Det har dere ikke.

³¹⁸ Hvis du tror at jeg er Guds profet, så lytt til mine Ord. Skjønner? Det er en forførelse i denne tid. Sier ikke Bibelen at: “Det ville være så likt at det ville forføre de Utvalgte om det var mulig”? De *Utvalgte*, “ned til sjelen”.

³¹⁹ Men hvis du danset i Ånden, fremdeles med verdens ting, så er det noe galt. Om du taler i tunger; Paulus sa: “Jeg kan tale med menneskers og englers tunger og likevel ikke være frelst engang.” Hm-hmh, begge slag, ser dere. “Jeg kan uttrykke alle følelsene, jeg kan ha tro, jeg kan forkynne Evangeliet, jeg kan gi alt jeg eier til mat for de fattige, jeg kan bringe Ordet ut til misjonsmarkene over . . . og fremdeles er jeg ingenting.” Skjønner? Det er Innsiden av innsiden, broder. Som . . . Din ånd går i oppløsning når du dør, den flyr bort, men sjelen din lever. Skjønner?

³²⁰ Nå, se på deg selv. Er du virkelig en ekte bibelkristen, full av Guds kjærlighet? Husk at Bibelen sier, at i de siste tider, når dette skjer, sa Han at: “En engel som setter et merke gikk gjennom menighetene, gikk gjennom byene, og forseglet *kun* de

som sukket og gråt over alle styggedommene som ble gjort i byen.” Er det riktig? Esekiel 9, vi vet at det er Sannheten. Engelen som merket gikk ut og satte et Merke på hodet deres, pannen, forseglet dem, “Dem som sukket og gråt.”

³²¹ Etter det kom englene som slo i hjel, fra jordens fire hjørner, som kommer snart, vi ser at det kommer, kriger beveger seg rett inn, som vil ta livet av hele jorden. Det var ikke noe de ikke kunne røre, bortsett fra de som hadde Merket.

³²² Nå, finn ut . . . Har ditt hjerte en slik nød for synderne, og måten menigheten og folket oppfører seg på, at du kan sukke og gråte over det dag og natt? Hvis ikke, så undrer jeg. Det er Skriften.

³²³ Vil du bare reise deg og si: “Kjære Gud, jeg står ikke fordi broder Branham sa det, men jeg hørte Hans Ord si *det*, og jeg vil gjøre *dette*. For Deg, Herre, står jeg. Jeg har behov, Herre. Vil Du møte mitt behov i kveld, her på dette stedet? Jeg står.” Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. “Jeg har behov, jeg vil at Du skal se i nåde til meg.” Gud velsigne deg. “Jeg ønsker å være den slags kristen som . . .”

³²⁴ Nå, husk, personen ved siden av deg er i samme situasjon som deg. Jeg vil bare at dere skal snu dere og ta tak i hånden deres og si: “Broder, søster, be for meg nå. Jeg vil at du skal be for meg. Jeg—jeg . . .” Bare si det med all kristen oppriktighet: “Be for meg. Jeg vil . . . Jeg—jeg—jeg ønsker å ha det rett med Gud. Be for meg, jeg vil be om at Gud vil gi deg muligheten.”

³²⁵ Jeg—jeg vet at vi . . . Vi kan ikke bli her så mye lenger; dere skjønner det. Vi er—vi er i endens tid. Alle som tror det, si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Vi er . . . Det er ingenting tilbake. Alt er over. Menighetene er på vei inn i Kirkenes verdensråd. Verden, den . . .

³²⁶ Se her! Vet dere hva Herren sier om Los Angeles og disse plassene her? “Hun er ferdig!” Husker dere hva jeg fortalte dere, for omtrent to år siden, at jordskjelv ville komme i Canada her oppe, Alaska? Jeg forteller dere også at “Hollywood og Los Angeles glir ut i havet. California, du er dømt! Ikke bare California; men du, verden, du er dømt! Menighet, med mindre du får det rett med Gud, er du dømt!” SÅ SIER DEN HELLIGE ÅND!

³²⁷ Har du noensinne hørt meg bruke det Navnet med mindre det skjer? Spør dere! Dere har kjent meg i tjue år. Har jeg noensinne fortalt dere noe i Herrens Navn uten at det har skjedd? Hvis alt jeg noensinne fortalte dere ville skje, skjedde, si “Amen”. [Forsamlingen sier: “Amen!”—Red.] Skjønner? Jeg sier dere, nå er stunden, dere bør få det rett, oss alle sammen.

La oss nå be for hverandre:

328 Kjære Gud, mens vi står her i kveld, et døende folk, er våre ansikter vendt mot jorden, støvet. Vi bare . . . Du har gitt oss denne skarpe talen, Herre. Vi ser eksempelet på to menn. Den ene var en religiøs mann som gikk i menigheten, men avviste lederskapet til Evig Liv. Og den andre avviste den verdslige berømmelsen og *vendte* seg til Evig Liv. Og vi ser begge tilstandene deres i kveld, ifølge Bibelen: den rike mannen er i pine, og Moses er i Herligheten.

329 Far, vi ønsker å være lik Moses. Vi ønsker å bli ledet av Din Hellige Sønn, Jesus Kristus, til Evig Liv. Gi Det til våre hjerter i kveld, Herre. Riv ut det gamle, steinharde hjertet; legg det nye hjertet inn i oss, hjertet av kjøtt, hjertet som Du kan snakke med og jobbe med, og vi vil ikke være hovmodige eller likegyldige. Må Den Hellige Ånd aldri forsvinne, Herre. Må Den komme og ordinere dette folket. Tal til dem; bryt ned deres steinharde viljer og sett inn Guds vilje. Frels alle sammen, Far. Gi oss av Din kjærlighet. Før oss til et punkt, Herre, at vi kommer bort fra all den—den emosjonelle delen, til den virkelige, solide delen av følelsen . . . den dyptfølte delen, Åndens dybde, Guds rikdommer, Åndens Rike i våre hjerter. Gi det, Å Store Leder, store Hellige Ånd, før Du reiser av gårde inn i himlene sammen med Din Menighet.

330 Å Gud, la meg gå, Herre. Ikke la meg være igjen, Jesus. La meg gå med Deg, Far. Jeg vil ikke bli her på denne jorden for å se disse trengslene finne sted. Jeg vil ikke være her i denne galskapen. Jeg vil ikke være her når grufulle syn . . . menneskene mister forstanden. Vi ser at menneskene prøver å oppføre seg som dyr og ser ut som dyr; og kvinnene prøver å se ut som dyr, med sminke på ansiktene sine. Vi vet at det er forutsagt at disse tingene vil skje, at det vil, de vil bli så sinnssyke at gresshopper med hår som kvinner vil vise seg, for å hjemseke kvinnene; og tenner som løver, og ting som Du har sagt, den mentale tilstanden til menneskene vil bli fullstendig ødelagt. Vi ser at det holder på å utvikle seg akkurat nå, Herre. Hjelp oss! Gjenopprett det sunne sinnet til Kristus Jesus vår Herre i oss.

331 Å Store Leder av Evig Liv, vi tar imot Ditt løfte i kveld, Far. Jeg ber for dette folket. Jeg ber for alle sammen, i Jesu Kristi Navn, Herre. Jeg ber om at Kristus, Guds Sønn, må komme inn i hjertene til oss alle sammen, Herre, og danne oss og gjøre oss til nye skapninger i Jesus Kristus. Gi det, Herre Gud.

332 Vi elsker Deg. Og vi ønsker at holdningene våre . . . en forandring komme inn i oss, så vi kan være Dine barn, kjenne Din Ånd bevege Seg i hjertene våre, Herre, som myker oss opp og får oss til å innse denne sinnssyke tidsalderen som vi lever i. Gi det, Gud. Når vi ser unge kvinner så fanget inn i djevelens nett, unge menn, fordervede sinn, barn, rusmisbrukere, sigarettøykende, drikker, umoralske, Satans Eden.

333 Gud, det tok Deg seks tusen år, ifølge Bibelen, å bygge et Eden. Og Du satte Din sønn og hans kone der inne (hans brud), til å styre over det. Og satan kom og fordervet det; han har hatt seks tusen år, og han har bygd sitt eget intellektuelle Eden gjennom vitenskap og utdanning og såkalt intelligens, og han har bygd det til et kaos av død.

334 Å Gud, før oss tilbake til Eden igjen, Herre, der det ikke er noen død, der det ikke er noen sorg. Gi det, Herre. Vi står ydmykt og venter på at den andre Adam skal komme for Sin Brud. Gjør oss til en del av Ham, Far. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

335 Elsker du Gud? Kan du føle . . . Forstår dere hva jeg prøver å fortelle dere? Hvis dere kan forstå, bare løft hendene deres og si: "Jeg forstår hva du prøver å si." Kan dere se galskapen i denne tidsalderen? Se hvordan det har utviklet seg, det er ikke engang sunn fornuft blant folk lenger. Det er borte! Hvor er våre . . . ? Til og med ledere.

336 Se på presidenten vår! "Hvis de vil ha kommunisme, la dem få det. Hva enn folk vil ha, la dem få det." Hvor er slike som vår Patrick Henry, vår George Washington? Hvor er våre ledere som kan stå for et prinsipp? Vi har dem ikke lenger.

337 Hvor er menighetene våre, forkynnerne våre? Vil bare ta inn folk på prøvetid, eller kommer inn, blir medlem av menigheten og gjør *dette* eller får en liten følelse eller noe. Hvor er disse Guds menn, disse profetene som står fram og våger å motstå, trosse alle tingene av verden?

338 Hvor er disse mennene med integritet? Hvor er de hen? De er blitt så bløte ved intellektuelle forståelser og slikt, at de ikke er her noe mer. Å Gud, se i nåde til oss.

339 Disse grufulle synene som kommer over jorden. Dere kan se hvordan menneskene beveger seg rett inn i det. Det er en galskap. Men når det rammer, vil Menigheten være borte.

340 Gud, la oss være der. Det er min bønn til det mektige Overnaturlige Vesenet som er i bygningen i kveld, den mektige Kristus som fremdeles har Evig Liv. Jeg ber Deg, Kristus, idet jeg står her med øynene mine åpne og ser på menigheten som Du har gjenløst med Ditt Blod. Gud, la ikke en eneste av oss gå fortapt. Vi ønsker å ha det rett med Deg. Så rens oss, Å, Herre, fra alle våre misgjerninger. Ta bort våre synder og slikt.

341 Vi har sett Deg helbrede våre syke, til og med oppreise våre døde (kom til liv igjen gjennom bønn), og vi har sett alle disse tingene skje, Far. Før oss tilbake til Liv nå, åndelig sett; før oss tilbake til bevisstheten om Evig Liv gjennom Kristus Jesus. Gi dette, Far. Jeg overgir det hele til Deg. I Jesu Kristi Navn.

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!

Inntil vi møtes ved Jesu føtter;

Inntil vi møtes!

Se til Ham. La Ham mykne oss opp.

. . . vi møtes!

Gud være med deg inntil vi møtes igjen!

³⁴² Løfter våre hender nå:

Inntil vi møtes! Inntil vi møtes!

Broder Salano, eller den som skal ta over. [Noen sier: “Noe mer?”—Red.] Nei. Gud velsigne deg.

65-1207 Lederskap
Covina Bowl
Covina, California USA

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org